

**PRIMA
EDITIE**

REVISTĂ DE MENTALITATE ȘI ATITUDINE

DRAGOSTE

LA ® VEDERE

GRATUIT

Revista Liceului
"Grigore Tocilescu"

**INCLUDE
CD**

Mizil

**Râdeți c-așa
vă trebuie!**

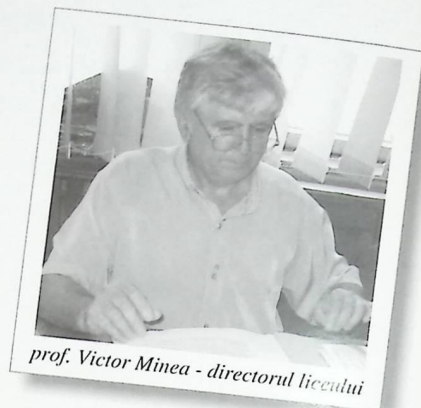
**Secretele
profilor**

**Big Brother is
watching you!**

CUPRINS

Codul profesorului	1
Big Brother	2
Portret liric, Adriana Bogdan	3
Elevii se comunică	4, 5, 6
Profesorii se comunică	7, 8
Dileme istorice - dileme cotidiene	9, 10
Teste	11, 25, 28
De suflet, cu suflet	12, 13
EX Tocilescu	14, 15, 16
RÂDEȚI, c-așa vă trebuie. RÂDEȚI!	15, 29, 30, 31
Tigrii... Tigrii... Tigrii... suntem mândri de voi	17
EX Tocilescu	14, 15, 16
Biotopurile și biocenozele din Mizil	18
Clasa I - impresii	19
Clubul de știință, Al. Mironov	20
Interviu cu primarul Emil Proșcan	22
Drumul neofitului	23
Televizorul - prieten sau dușman?	24
Muzica de clasă	26, 27

prof. Victor Minea - directorul liceului

PREZINTĂ-TE!

Ce poți să spui după o muncă de peste 3 decenii pierdute prin 2 secole și în 2 milenii? Eu cred că nu se poate fără încredere, comunicare, adaptare, readaptare.

ELEVUL IDEAL (SAU APROPIAT DE EL)

Un elev care în primul rând să gândească și să poarte cu el întotdeauna măsura.

ELEVI DE TOP

Primii 20 din cei care sunt declarați reușiți în fiecare an la examenul de Bacalaureat. Și încă: Cristina Dobre, Alexandra Băicoianu, Anca Tomescu, mulți alții răspândiți deja prin toată lumea.

LICEUL ABSOLVIT, PROFESORI ȘI PRIETENI DIN LICEU

Liceul Teoretic Ciorani, profil real, 1969.
Profesor Ilie Gavrilă (biologie), prof. Alexandru Dumitrescu (lb. română), veteran de război, profesor Samson Ion (geografie), prof. Ilie Ștefan (chimie), prof. Liliana Ruță (matematică, dirigintă).

Prieteni: Ionică Dumitrescu, Mihai Popescu, Nelu Răducu.

DEFINEȘTE "ELEV":

Premisa că te poți numi profesor. „Dulce povară [...], mai stai puțin”.

Redactor șef:

prof. Laurențiu Bădicioiu

Au colaborat profesorii:

Carmen Zafiu, Carla Frățiman, Aura Frusinoiu, Milena Covaliuc, Victor Minea, Laura Smedoiu, Luminița Burlacu, Cristina Răducanu, Cătălin Șerban

Elevii:

Lavinia Crețu, Ruxandra Dobre, Andreea Aprodu, Valentin Rădulescu (copertă), Anca Elisei

Mulțumim domnului primar pentru sprijin.

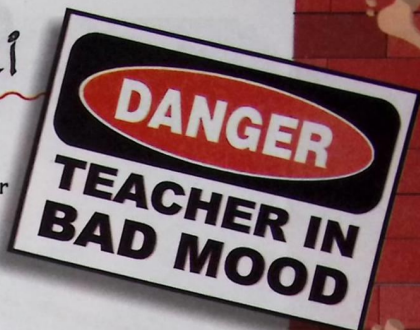
Mulțumim tuturor diriginților care au arătat elevilor drumul spre revistă. Sper că, de câte ori va apărea, revista își va justifica titlul.

Și dacă „Dragoste la prima vedere” nu mai este, atunci va fi „Dragoste la @vedere”.

L.B.

Codul profesorului

lubește-ți și respectă-ți elevul „ca pe tine însuși”!

Fii înțeleghător cu elevii, fă-i să aibă încredere în capacitățile lor, dar nu te lăsa păcălit de cei care vor să speculeze indulgența ta.

Apreciază și recompensează permanent și divers progresele și performanțele elevului tău, atât la învățătură, cât mai ales în comportament.

Fii exigent, nu absurd!

Evaluează elevul după ceea ce știe el, nu după familia lui.

Nu pune ușor note mici. Ele exprimă adesea incapacitatea ta de a-ți face disciplina fie înțeleasă, fie atrăgătoare.

Nu pune doar note mari! Acestea ascund adesea, fie lipsurile profesorului, fie neseriozitate în pregătire sau evaluare.

Nu-ți considera colegii rivali, ci camarazi.

Nu ocupa timpul elevului cu teme doar pentru disciplina ta! Nu uita că mai are alte 10-16 discipline la care să se pregătească!

Nu-ți sacrifică elevul de dragul de a te afirma!

Nu considera disciplina ta ca fiind cea mai importantă!

Apreciază și încurajează pasiunile și preocupările elevului tău, chiar dacă nu aparțin disciplinei predate!

Vorbește inteligent, dar și sufletului!

Nu uita să râzi!

Dacă greșești, recunoaște-o, chiar față de elevul tău!

Nu uita că și tu ai fost elev!

Cunoaște-ți elevul! Învăță să-l asculți, să-i respecti părerile, chiar dacă le contrazice pe ale tale!

Pregătește-te mereu! Fii riguros, dar nu rigid! Nu uita că ești dascăl la o școală de excepție, care te obligă să fii foarte bun!

Nu uita că o clasă e o sumă de individualități, cu personalități distincte, nu o masă amorfă!

Fii punctual la ore! Valorifică timpul în folosul elevilor și respectă-le p(c)auzele!

Elevul așteaptă de la tine competență, onestitate, echilibru, fermitate, dar și flexibilitate, și încredere în forțele lui!

Nu uita că sunt intolerabile pedepsele fizice.

Nu ești perfect, deci nu cere elevilor tăi să fie perfecți!

Amintește-ți că elevul poate să se teamă de tine, dar să nu te respecte!

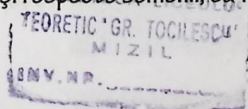
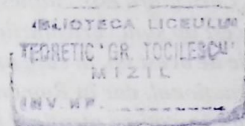
Nu-ți jigni elevii, nu le ironiza defectele fizice, nu le jigni familiile, nu le ironiza preocupările, idealurile, speranțele.

Implică-te în viața școlii! la atitudine permanent, exprimă-ți opiniile, obiectiile. Prin dialogul tuturor se pot găsi soluții problemelor și căi mai bune de îndeplinirea responsabilităților.

Nu uita că nu-ți poți îndeplini misiunea de dascăl singur. Colaborează cu familiile elevilor tăi, cu colegii tăi.

Nu uita că orice oră nu înseamnă doar o însiruire de date, ci și educație.

Misiunea ta este de a forma conștiințe. Învăță-ți mereu elevul să fie tolerant, altruist, să se implice în viața comunității, să-și respecte semenii, să fie demni și să-și folosească experiența întru devenirea sa ca OM.

Big brother is watching

y u!

Bădiciu Laurențiu

Grigore

Mihai

Ionescu

Portrete și caricaturi

„Caricatura este chintesența artelor. Primele manifestări de acest tip sunt caricaturile rupestre. Eu am susținut o teorie de acest tip, la care am fost aplaudat în plin congres internațional, dar în România am fost înjurat de scriitori. Dacă vă uitați cu atenție și la definiția caricaturii din dicționarul enciclopedic, se adevărește ce am spus eu. Caricatura

a avut un rol acum 10 ani, altul acum 20 de ani și va avea altul peste câțiva ani. Părerea mea este că ea va evolua odată cu omenirea. ”

(Fragment dintr-un interviu luat de Laurențiu Moronescu caricaturistului român Ștefan Popa Popa's. Interviul a apărut pe 10.12.2005 în cotidianul “Evenimentul de Moldova”.)

Marin

Istrate

„Caricatura s. f. (<fr. caricature) 1. Reprezentare (cu mijloace grafice) a unei persoane sau a unei situații prin exagerarea unor trăsături (negative) în scopuri satirice sau umoristice. ” (cf. Dicționarului Enciclopedic Ilustrat, editura Cartier, 1999, ediția I).

Minea

Portret liric Adriana Bogdan

Orb

Uite-mă cum îmi golesc palmele
Ca să ai loc printre degetele mele.
Uite-mă cum refuz să zbor
Ca să stau pe pământ lângă tine

Lumini

În măreția ochilor tăi cresc lăcașuri
Unde profeții nu m-ar vedea.

În ochii tăi, icoanele și cărțile grele
Mă fac să roșesc întru iubirea ta.

În ochii tăi... cuvintele nu își au rostul.

Început

Într-un carusel mi-am lăsat
Brațele să zboare...

Într-un carusel orb
mi-am desfăcut visele
și credințele
ca să-i formez uși și
ferestre.

Într-un carusel nebun
mi-am julit sufletul
cu o coajă de dor
și apoi vântul mi-a închis
rana.

Într-un carusel bolnav
m-am zbatut în fluieratul
noptii...
ca să nu devin lup.

Apoi, într-un carusel
Cu soare,
Strângeam zăbrelele ruginite
Ale trecutului
Ca să facem coroane din ele.
Într-un carusel încetinit
mi-am pictat visele în opere
și operele în vieți scoase
la licitație.
Într-un carusel oprit
Am îndrăznit să-mi
Trăiesc propria viață.

După tine...potopul

...în urma pașilor tăi, lași marea...

un nor s-ar ține de mână cu o rază de
soare, dacă ar fi pururea legați de un
cucubeu.

Un val ar îmbrățișa profund țărnul
Dacă n-ar fi tras mereu de braț
De reflux.

O stea ar săruta pământul
Dacă n-ar exista excepții.

Și oare, mai iubim și după moarte?

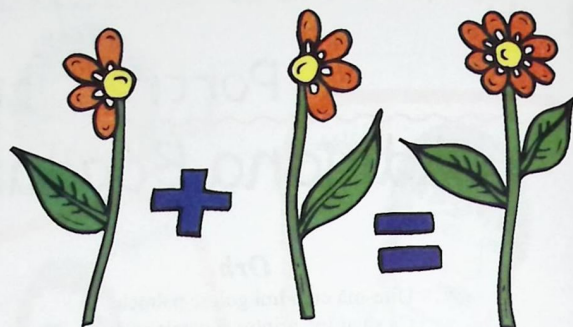
...în urma pașilor tăi, lași marea...

Noi

Între un DA și un NU se ascund,
Iubite,
Tăceri mai înalte decât gândești.
Între un NOR și o STEA există
Mereu un EU sau un TU care
Încurcă regulile
Universului.

vedetele lui Tocilescu

Viața ca o lecție de matematică

Ne naștem în mulțimea numerelor complexe. Viața ne este o funcție monotonă: pentru unii crescătoare, pentru alții descrescătoare. Ne trăim copilăria cu metoda reducerii la absurd. Ajungem în matricea adolescenței și nu știm pe ce coloane sau linii vom merge. Am vrea să fim din nou copii și trebuie să aflăm inversa matricei. Acest lucru nu este posibil pentru că matricea timpului este una singulară și, deci, neinvertibilă. În mulțimea de clipe încercăm să schițăm reuniunea viselor și speranțelor. Însă logaritmul reușitei este exponentul la care trebuie ridicată credința. Greșeala se constituie ca o progresie aritmetică: fiecare, începând cu cea de-a doua, se obține din precedentă, prin adăugarea unui strop de regret, numit rata progresiei. La maturitate, viața devine periodică pe domeniul ei de definiție. Vedem cum anii se așează pe noi asemenea unor coeficienți de ordinul sutelor și, în final, ecuația vieții are o singură soluție... MOARTEA.

Să așteptăm mai mult de la noi, să dăm tot ce avem mai bun, pentru ca limita celor care au intersectat graficul funcției să fie infinit.

Crețu Lavinia, 11A

După 20 de ani

Pășesc stingheră pe poarta liceului. Câte s-au schimbat de când eram eu elevă. Oare am ajuns unde trebuie? Oare mai este ceva din ce-a fost odată? Din câte văd, nu.

Mi-e teamă și am emoții. Emoții mai mari decât atunci când dădeam lucrare și nu învățasem lecția. Teamă că nu-i voi recunoaște.

Înainte spre sala de întâlnire cu pași mărunți, retrăind clipele petrecute în liceu. Un moment mă opresc în fața unui panou cu poze: cât de haios arătam atunci. Uimitor că, după 20 de ani, NOI încă mai „suntem” în liceu. Copiii noștri ne privesc și ei și se amuză: „Uite ce semeni cu maică-ta!”, „Ai nasul la fel de mare ca taică-tu!” . Răutăți copilărești. . .

Intru în sală: Cine sunt aceste persoane? Ce am eu în comun cu ele? Mda. . . Colegii mei de liceu.

Cât încercam atunci să ne închipuim cum va fi o reîntâlnire după mai mulți ani! Cât ne-am amuzat! Dar uite, au trecut anii. . . și ne vedem. Uite-l și pe el, prima

mea iubire. Cât de fericiți am fost împreună. Ne imaginam că ne vom căsători. Copilării. . . Da. . . uite-o și pe „rățușca cea urâtă”. Doamne, cât de bine arată! Dar. . . colega mea de bancă unde este? Întreb și regret că am făcut-o: „Nu mai este!”

La următoarea întâlnire poate nu voi mai fi nici eu. Cât de aspră este vremea. . .

Dobre Ruxandra, 11D

Noi,

Nimic mai mult, nimic mai puțin

Hai să vorbim despre ceea ce înseamnă să fi cool și ce implică acest lucru. Hai să vorbim despre noi. Cine a zis că primul an de școală este cel mai ușor, spune cea mai mare minciună de pe lume. Primul an e cel mai greu. Am trăit pe pielea mea acest lucru. Nu cunoști profesorii, nu știi ce le poate pielea, nu știi de ce colegi să te ferești și cu care să te împrietenești. Dar asta se învață în timp. Ceea ce îți sare în ochi și te plesnește în frunte sunt persoanele care fie au fițe, mai rafinate, fie se îmbracă excelent. Aceste persoane sunt cele care vor conduce clasa în materie de a fi mai mult sau mai puțin cool. Prin comportamentul lor capătă tupeu și devin periculoase. Cel mai bine e să te ferești de ei toți – o spun pentru că s-au bătut cu oricine le-a stat în cale sau pentru că au avut curajul să insulte un profesor sau pentru că ultima persoană care l-a picat la gură l-a înjurat de l-a trecut Dunărea! Sau toate la un loc.

Nu!!! Altă greșeală! Să fii cool înseamnă să dovedești că ești mai deștept decât ceilalți. Și nu mă refer la notele din catalog. Trebuie să fii ca un Hopa Mitică, când cineva te răstoarnă, printr-un mod sau altul, să te ridici imediat la loc. Adică, dacă primești un pumn în nas, să te ridici plin de sânge și să zâmbești. Adică ceva de genul: când cineva țipă la tine să-i zâmbești calm și să-i oferi și gumă de mestecat (pricepi aluzia??).

Să-i spui profii sau profului care te urăște cel mai mult când îți pune o notă mică ceva ca: "Dom' profesor, știu cât ți-neți la mine și știu că vă călcați pe inimă când îmi puneți nota 1 dar nu vă lăsați doborât de sentimente! Nu va port pică!" Asta cred eu că înseamnă să fi cool.

Mihaela DOBRE, 11D (text scris într-a 9-a)

Hai...

Vino să ne aruncăm în capcana cu vise
Să așteptăm peste noi cerul să se-ndoaie
Și să ne rostogolim sufletele prin lacrimi de ploaie...
Văzând cum moartea și viața se
SĂRUTĂ.

Pictează-mă, să formăm flăcări de zăpadă,
Umple-mă cu cioburile-ți de lumină,
Odihnește-mă în pragul curcubeului tău,
Ia-mă de mână și hai să ascultăm
INFINITUL.

Vindecă-mă de mine cu parfumul binelui,
Adu-mi ziua în veșnica noapte roșie,
Privește-mă cu ochiul haosului...
Suntem două jucării flămânde de oameni.
Eu... Iadul și
Tu... Raiul.

Crețu Lavinia, 11A

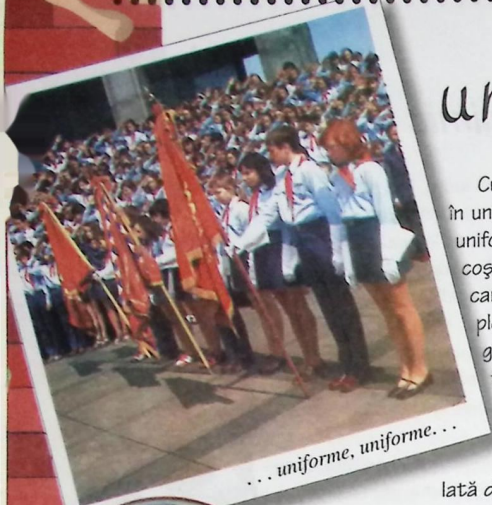
Așa vreau un profesor

Proful ideal este acea persoană care prin bunătațe și explicații serioase ne creează plăcerea de a învăța. Este acela care prin mijloacele lui ne face să învățăm zi de zi. La un profesor nu contează înfățișarea ci mijlocul de exprimare, dorința de a învăța pe alții și bunătațea interioară. Trebuie să fie o ființă rațională cu umor ridicat și plin de viață.

Cruceru Norocel

uniforme, uniforme...

... uniforme, uniforme...

Cum liceul nostru are tot ce-i trebuie, nu-i mai lipsesc decât copii sugrumați în uniforme. Și asta pentru că mai marii liceului consideră că dacă noi venim în uniforme o să învățăm mai bine sau imaginea liceului va fi mai bună. Uniforma este coșmarul fiecărui elev. Ce poate fi mai enervant decât fusta neagră cu nasturi care trebuie ridicată până-n slăvi ca să ne încapă bineînțeles ca un clopot cu pleuri. Iar cămașa albă, dreaptă, cu mâneci bufante și manșete cu nasturi și cu guler, cu cravată sau cu cine știe ce altceva. Apoi mai vine și sacoul cu același fel de mâneci.

Și din cauza negândirii, uniforme vor fi dintr-un material sintetic și care nu se întinde. Cei care hotărăsc cum vor fi uniforme nu se gândesc și la noi. De ce?

lată de ce: ei nu ne văd ca pe niște persoane, cu sentimente, ci ca pe niște copii, acest cuvânt însemnând în mintea lor o turmă de păpuși pe care pot să le chinuie la ore deoarece unii fac pe profesorii și să-i silească să organizeze diferite festivități cu scopul de de a-i destinde sau pur și simplu să crească prestigiul...cui?

Ruxandra DOBRE

Ce ziceți de o insignă?

Speranța

Limbile ceasului aleargă slobode fără să dea răgaz pendulei să facă un popas la o oră oarecare sau într-o zi oarecare... Cât de mult mi-aș dori asta și oare există dreptul popasului pentru căutătorii de vise și culegătorii de impresii? Într-o viață în care visele sunt simple treceri de pieton iar speranțele voaluri aruncate frenetic în lumini artificiale, într-o viață în care omul își vede idealul transformat în obsesie și trăiește neșărate... vieți și nenumărate senzații ca un tren personal ridat de atâtea goliciune omenească... În această viață noi... existăm.

Oare putem face ceva pentru ceilalți sau pentru noi? Eu am început de fapt de când m-am născut! De ce? Pentru că trăiesc. Punct. Pentru mine speranța culege în fiecare zi motive să-și facă un cuib mare, păturit în vise. Pentru mine, ea niciodată nu încetează să zboare. Știu că întâlnesc la tot pasul oameni care speră, care cred. Poate când traversăm din direcții opuse aceeași stradă, ori când așteptăm în stația aceleiași autobuz sau tren. Sunt atentă la „semne și minuni care nu au chip și nume.” În oraș pomii înfloresc cu speranța că mâine nu vor îngheța sau nu se vor ofili. Eu trec pe lângă ei și mă întreb către ce sper?! Zâmbesc doar când îmi amintesc de bunicul meu aflat în amnezia unei vârste destul de înaintate, care stă la poartă și vede strada minunată. El o vede altfel, realitatea fiind alta. Speră. În fiecare zi o vede tot mai frumoasă. Mă întreb câtă speranță există în gândurile lui?! Merg. Minutele trec nebune pe lângă mine și oamenii aleargă. Sunt mulți și parcă le aud fiecare gând. O mămică trece cu sacoșe într-o mână iar în cealaltă ține strâns mâna fiului ei. Imediat mi-am închipuit ultima aniversare: sper să ai noroc, să fii fericit! - mămica, poate bolnavă, poate rămasă fără serviciu și fără speranță pentru ea, doar pentru fiul ei. Tatăl - salutându-l bărbătește și sperând că fiul lui într-o zi va ajunge ce și-a dorit. Și oare fiul speră la sănătatea părinților, așa cum ei se roagă, poate, zilnic să-l vadă mare, împlinit?

Speranțe... În jurul meu aleargă speranțe. Văd chipuri și apoi suflète. Sper să persiste credința în Dumnezeu. O porumbiță și-a făcut cuib la adăpostul acoperișului bucătăriei mele. Speră să nu-i plouă puii. O altă minune. Astfel, sper ca oamenii să-și strângă mai des mâinile și să-și spună mai des „Bună-ziu!”

Tu ce speri, omule? Să nu fie secetă ca să ai cu ce-ți duce trailul? Să-ți rodească bucata de vie ori micul petec de porumb? Să ai cu ce-ți hrăni vitele, apoi copiii? Să sperăm, să dea Domnul! Sperăm unii în alții și toți în Dumnezeu. Rup o creangă cu flori... Nu există timp. Două limbi ce se învârt la nesfârșit. Sunt un carusel bine înfipt în unduirea Universului. Oare timpul înseamnă vârste? Atunci eu sper că mama și tata vor întineri, că cei dragi o să-mi rămână veșnic aproape, că lumea se va mântui. Sper în drumul pe care Dumnezeu ni-l călăuzește nouă, fiecăruia în parte. Și cred că speranțele nu pot fi altfel decât sincere în fața icoanei Domnului.

Adriana Bogdan, cls. a X-a C

Dincolo de ziduri

Dincolo de ziduri... se află oameni simpli, cu temeri și frământări, cu doruri și regrete, cu succese și nereușite, oameni.

Elevă fiind, îmi priveam profesorii cu un respect speriat, gândindu-mă că existența lor este dedicată studiului și nouă, ucenicii lor. Nu mi-a trecut prin cap că voi fi vreodată dincolo de copertele catalogului, eu,

profesorul la care alți ochi să caute înțelegere. Credeam că statutul de elev îmi îngrădește ființa, că zidurile școlii mă împovărează, iar pe dascălii mei îi vedeam de-o libertate insuportabilă, pentru mine, adolescența.

La fel îmi imaginam că sunt și părinții mei, niște mici demiurgi care-mi conduceau viața, zidurile ridicându-se amenințător și acasă. Așteptam "să mă fac mare" pentru a doborî barierele, pentru a avea voie să fac ce vreau, iar azi, când sunt părinte, profesor și diriginte, înțeleg că zidurile n-au căzut și că abia acum încep să se ridice, mai mult, tot mai greu și definitiv.

Sunt oameni care trăiesc limitat, iar aceasta pare să nu-i deranjeze. Nu au ziduri, pentru că nu le văd, suferă de o avansată miopie a spiritului, a conștiinței, prea obosiți și să iubească, ceea ce-i transformă în adaptați la orice model existențial, pentru că n-au nici o unitate de măsură a valorilor sau, dacă nu, ceea ce numesc ei valoare se referă strict la calitatea traiului. Au obiective, majoritatea materiale, realizabile în lumea lor. Dimpotrivă, alții au idealuri și, cu cât văd mai nelimitat, cu atât în jurul lor se ȧes inextricabile ziduri. Profesorul, de pretutindeni și din orice timp, face parte din a doua categorie, este un idealist, un Don Quijote luptându-se cu morile de vânt ale sistemului, ale grupului școlar din care face parte și ale sinelui.

Care pot fi idealurile sale? Cele mai importante, după părerea mea, sunt cele mai ascunse, niciodată enunțate, permanent gândite, aflate acolo, în celula intimității spirituale.

Vin apoi idealurile vizibile, care macină, în peisajul cotidian, pe omul care vrea mai mult de la elevii săi, de la superiori, de la sine. Tăcerea lor, dezaprobarea, refuzul parteneriatului conduc la furie, la suferință și, în cele din urmă, la resemnare. Un profesor sparge în fiecare zi câte un zid, dar, precum balaurul din poveste, un cap tăiat naște alte două mai amenințătoare.

Vin în fața elevilor mei cu dorința de a comunica, nu informații plicticoase, ci idei ce pleacă din ficțiunea literară și se răsfrâng asupra realității noastre. Unii dintre ei, aceia datorită cărora nu regret că mi-am ales această meserie, devin cu plăcere parteneri de discuție, îi învăț, dar mai ales învăț de la ei. Se deschid cu seriozitate spre dialoguri din care fiecare dintre noi iese mai bogat sufletește. Dar, din păcate, aceștia sunt puțini, restul stau ca într-o cochilie, orbi și surzi, fie din timiditate, din nesiguranță, fie din nepăsare sau din lene. Încercarea de a-i scoate din carapace te transformă într-un Sisif, te privesc ca pe un ciudat sau au impresia că-i pedepsești dacă-i soliciți. Paradoxal, tot aceștia sunt cei care pretind toleranță, empatizarea în situații nefavorabile lor, fără să conștientizeze că ei înșiși au ridicat zidurile pe care acum ȧi le reproșează, ȧie, ca profesor sau chiar colegilor, ce li se pare că nu-i susțin.

Alte îngrădiri vin din partea socialului, care încurcă cele două sfere - privat și public- dar numai în cazul altora. Într-un oraș ca Mizilul, unde toată lumea "cunoaște" pe toată lumea, profesorii sunt unii dintre indivizii luați cel mai ușor în vizorul atenției colective și, probabil, cei mai judecați.

Aceasta conduce la o cenzură în manifestări, ca atare la ridicarea altor ziduri, în care suntem închiși fără putință de a evada, dar, dincolo de care se află ochii scrutători ai celor care observă critic. și sindromul provincial al curiozității, uneori bolnăvicioase, cauzat de lipsa de preocupări personale ce-i face să-și canalizeze atenția spre... vecina cutare, spre un nu-știu-ce cunoscut, spre persoane publice pe care le iau la purificat și, bineînțeles că nu scapă de această "analiză" nici profu sau profa.

Zidurile cresc halucinant, pe măsură ce societatea se dinamizează, oamenii nu mai au timp să le doboare sau... nu-și mai doresc să o facă, se obișnuiesc cu ele așa cum deținutul se obișnuiește, greu la început, cu decorul terifiant al celei. Privim tot mai rar printre ochiurile zidurilor, când avem timp pentru noi sau... ne blocăm această pornire dintr-un simț al conservării. Ne-am obișnuit cu grațiile atât de mult, încât au devenit firești.

Dincolo de ziduri suntem noi, oameni între oameni, mărunți sau geniali, urâți sau frumoși, grăbindu-ne trecerea spre alte ziduri- ale neființei.

Prof. Aura Frusinoiu

PREZINTĂ-TE!

Intuitiv, ambițios, dedicat. Am avut un traseu sinuos: elev-marinar, electrician pe tanc, jurnalist de radio și de presă scrisă, profesor. Elev la Constanța, student la București – Universitatea (Facultatea de Litere), profesor la Mizil. Pentru mine nu are importanță unde locuiesc, Mizil sau Singapore. Pentru mine contează ce fac. Mereu îmi propun un scop. Nu le ating pe toate, dar încerc. Cred că sunt un om norocos: două fete, Cristiana (7) și Maria (1 și 8 luni), fac ceea ce îmi place, am călătorit în 11 țări din 1994 încoace (Franța, Italia, Austria, Germania, Belgia, Olanda, Cehia, Ungaria, Slovacia, Portugalia, Bulgaria). Dar, mai presus de orice, astă vară am văzut Bucovina, împreună cu Cenaclul „Agatha Grigorescu Bacovia” (Mulțumim domnului primar!)

ELEVUL IDEAL (SAU APROPIAT DE EL)

Elevul, așa cum este, trebuie educat, învățat. Unii se apropie de ideal. Alții sunt cum sunt. Același lucru se poate spune și despre profesori. Eu cred că elevii sunt afectați de presiunea mediatică pe care o suportă zilnic. Și ei și noi. Aș vrea un elev cam așa: atent, animat de dorința de a acumula cunoștințe, flexibil,

imaginativ.

ELEVI DE TOP

Crețu Lavinia, 11A, pentru rezultatele școlare (anul acesta chiar un loc I la română pe județ, dar mai ales pentru atitudinea pozitivă pe care o are la oră, în pauză sau în oricare altă împrejurare).

LICEUL ABSOLVIT

PROFESORI ȘI PRIETENI DIN LICEU

Liceul Militar de Marină „Al.I. Cuza” Constanța, 1985

Profesori: Vladimir Bălănică (profesor de română, autor de volume de poezii, l-a iubit mult pe Nichita Stănescu și, de atunci, îi iubesc și eu la fel de mult pe amândoi)

Prieten: Braharu Lucian

DEFINEȘTE „ELEV”: Acela care crește prin părinți, prin profesori și prin el însuși.

PREZINTĂ-TE!

O femeie obișnuită, încercând să-și îndeplinească menirea firească, aceea de născătoare de oameni. Faptul că sunt și profesoară mi se pare minunat și deloc întâmplător.

ELEVUL IDEAL (SAU APROPIAT DE EL)

Receptiv! Este condiția esențială a învățării și a perfecționării.

ELEVI DE TOP

Cristian Rânceanu- a XII-a B; media anuală (cls. a XI-a) peste 9,50, participare la activități extrașcolare, calități de lider, calități morale precum sinceritatea, modestia, colegialitatea.

LICEUL ABSOLVIT,

TREI PROFESORI ȘI TREI PRIETENI DIN LICEU

Grupul Școlar „Tase Dumitrescu” - domeniul „Economie”, 1988

3+3 înseamnă 6 – cam mulți, pentru cât de exigentă eram atunci (și cu mine, și cu ceilalți)!

DEFINEȘTE „ELEV”

1- Persoana care se confruntă în primul rând teoretic cu viața; confruntarea este palpitantă pentru unii, plictisitoare pentru alții, dar, cred eu, necesară tuturor; 2-„specie” pe cale de „dispariție”; în școli pot fi observați mai mult „simulatori” sau „înlocuitori”, la care nu mai este vizibilă legătura dintre elev și elevație.

(Autoprezentările vor continua alfabetic, în numerele viitoare.)

Dragoste și democrație

Despre o anatomie a libertății

Să fie dragostea o formă a democrației? Să fie democrația seducția - adeseori iluzorie - maselor generată de charisma indicibilă a viitorilor politicieni?

Eu cred că ambele sunt, de fapt, expresia supremă a libertății omenești. A libertății de a alege. Cu toate acestea, paradoxal, dragostea și democrația sunt și o formă de sclavie. Iubind necondiționat devii robul celui pe care îl iubești. În democrație cei mai mulți își impun părerea asupra celor puțini, își impun alegerea iar ceilalți o acceptă. Ca și dragostea, democrația, deși pare stabilă și puternică, ea este la fel de fragilă. De la Aristotel democrația și dragostea au guvernat lumea. Dante scria în *Infernul* că dragostea poate mișca soarele și stelele. Deși atât de puternică în aparență, dragostea este pentru umanitate ceea ce era călcâiul pentru Ahile.

Democrația poate fi privită și ca o formă a iubirii celor care își aleg guvernanții, dar ea poate reprezenta simultan și riscul de a paria pe „cai necăștigători.” Mijloacele moderne de comunicare reprezintă modul ideal de manipulare a alegătorilor. Și dragostea este în suferință din cauza acestor tehnologii comunicaționale (telefonul mobil și internetul) care transformă planeta într-un sat universal.

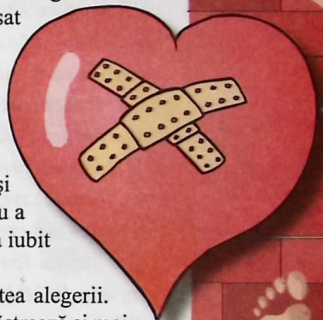
Unde sunt frumoasele scrisori de dragoste de altădată? Unde este depărtarea aceea despre care îi scria Eminescu Veronicăi Micle? „Logodnică de-a pururi, soție niciodată...” Depărtarea care de fapt îi apropia pe cei doi îndrăgostiți. Camil Petrescu spunea că „dragostea este un fenomen de autosugestie și că este nevoie de timp și complicitate pentru a se putea împlini.” Când contextul a fost potrivit marilor iubiri – Romeo și Julieta, Maitreyi și Allan, Eminescu și Veronica, îndrăgostiții au găsit în ei resurse pentru a se împlini erotic, chiar dacă adeseori sfârșitul a fost tragic. Casanova fost o excepție. El a iubit în fiecare femeie ceea ce avea mai frumos.

Eu cred că libertatea este liantul dintre iubire și democrație. Mă refer la libertatea alegerii. Omul are nevoie de această libertate pentru a se împlini spiritual. Ea se obține greu și se păstrează și mai greu. Fridtjof Nansen, un celebru explorator polar, spunea: „Ai reușit, continuă; n-ai reușit, continuă”. Frumusețea drumului, scopul înalt urmărit, oferă argumente pentru a persevera. Cine nu poate să iubească, nu poate să fie liber. Dar, paradoxal, în clipa în care iubești necondiționat, încetezi a mai fi liber. Poate că de aceea Fred Vasilescu din romanul lui Camil Petrescu, *Patul lui Procust*, fuge de grațioasa și fascinantă doamnă T., de teamă să nu devină prizonierul acesteia.

Mai cred că îndepărtarea de natură, sofisticarea existenței și lipsa de comunicare reală ne limitează libertatea. H. D. Thoreau, un filosof liberal american din secolul al XIX-lea, s-a „autoexilat” într-o cabană în pădurea Walden tocmai pentru a se regăsi pe sine și pentru a-și echilibra eul. Noi, oamenii moderni ai secolului al XXI-lea, prizonierii stresului zilnic și ai nevoilor existențiale, avem tot mai puțin timp pentru reflecție și pentru relaxare. Dragostea ar putea să fie și ea în suferință. E posibil ca dragostea să apere individul de aceste presiuni sociale? Oferă democrația șansa libertății care să aducă implicit progresul pe toate planurile?

Am să închei cu cea ce spunea Jimi Hendrix, afirmația lui sintetizând foarte bine tema aleasă de mine: „Când puterea dragostei va învinge dragostea pentru putere, lumea va cunoaște pacea.”

Prof. Bădicioiu Laurențiu

MARELE ZID CHINEZESC

legendă și istorie

Multă vreme s-a crezut că Marele Zid a fost construit pentru a apăra imperiul chinez de atacurile triburilor învecinate. În realitate, zidul a fost, inițial, o ocupație utilă pentru mii de soldați eliberați după ce fuseseră supuse toate triburile chineze și se încheiaseră războaiele interstatale. Acești soldați au fost desfășurați de-a lungul zidului, avantajul fiind acela de a ține o mare parte din armată departe de capitală.

Marele Zid era o barieră împotriva celor nemulțumiți de viața din imperiu care ar fi încercat să fugă, ținându-i astfel în interior.

Viteza cu care a fost construit a dat naștere unor povești fantastice.

Una vorbește despre un cal negru zburător, aparținând lui Shi Huangdi, care avea o coadă ca de foc, ochii care luceau puternic în noapte și putea străbate 500 km pe zi. La granița de nord a Chinei se spune că împăratul și-a călărit armăsarul, copitele acestuia atingând pământul de 5-6 ori pe kilometru. Turnurile de pază apăreau de sub copitele calului pe măsură ce acesta înainta. Unelte folosite ar fi fost o lopată uriașă care i-a permis să sape câte un km de pământ din trei excavări și biciul său care muta un șir de munți dintr-o plesnitură.

Traseul șerpuit al zidului este explicat prin faptul că armăsarul a fost lăsat să meargă în voie de-a lungul hotarului de nord al Chinei cu o greutate legată de coadă. Un grup de constructori au ridicat zidul pe linia lăsată de greutatea târâtă prin praf.

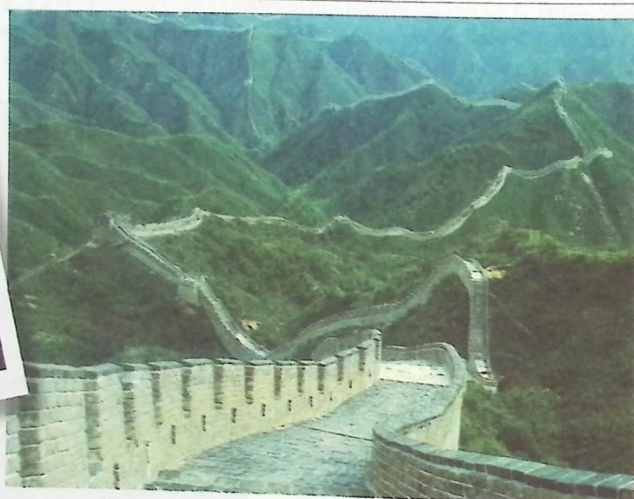
În realitate, zidul a fost finalizat de împăratul Shi Huangdi, pasionat de planuri grandioase și obsedat se propria siguranță, după numerease atentate la viața lui.

Zidul a fost și baza unui sistem de semnalizare eficient. Turnurile de semnalizare, amplasate la intervale de 18 km făceau ca un mesaj - transmis prin fum ziua și prin foc noaptea - să parcurgă tot zidul în 24 de ore.

Principalul defect al zidului era acela de a fi prea lung pentru o supraveghere și o apărare eficientă, soldații mobilizați pentru aceasta fiind insuficienți, totuși s-a dovedit suficient de solid pentru a-l reține doi ani pe celebrul invadator mongol Genghis-Han până a reușit să-l străpungă.

Prof. Smedoiu Laura

Marele zid chinezesc

TEST DE INTELIGENȚĂ

TEST

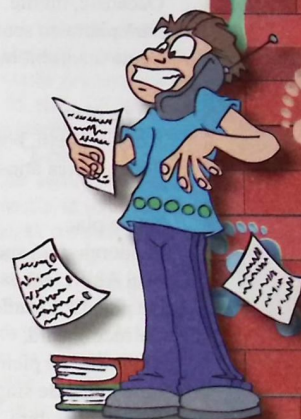
Urmărind un anume raționament aritmetic, urmăriți cu atenție seriile de numere de mai jos. Aveți la dispoziție 5 minute. Potrivit exemplului, notați cifrele care urmează, astfel:

4	8	12	16	20
---	---	----	----	----

Răspunsul corect, ținând seama de succesiunea din 4 în 4, este dat de numerele 16 și 20.

Pentru soluționarea exercițiilor de mai jos, aveți la dispoziție 6 minute.

I	7	15	13	11	9	7	5		
II	15	9	20	8	25	7	30	6	
III	1	7	3	8	5	9			
IV	2	B	4	C	6	D			
V	11	16	22	29	37	46			
VI	16	15	17	14	18	13			
VII	8	11	6	12	4	13			
VIII	22	17	19	20	16	23	13		
IX	11	4	9	6	7	8	5		
X	15	F	13	E	11	D	9		
XI	2	4	3	9	4	15	5		
XII	2	3	5	8	13	21	34		
XIII	5	7	10	14	19	25	32		
XIV	13	18	14	17	15	16			
XV	A	71	62	B	53	44	C	35	
XVI	5	8	7	6	9	4	11		

Grila de corecție

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI
3-1	35-5	7-10	8-E	56-67	19-12	2-14	10-26	10-3	C-7	22-6	55-89	40-49	16-15	D-26	2-13

Dacă la un exercițiu se află un singur răspuns corect, deși preferabil este să existe două răspunsuri, acesta primește doar un punct. În situația în care sunt două răspunsuri corecte, acestea se notează cu câte un punct fiecare.

Nr. crt.	Calificativ general	Scor final
1	mediu - inferior	0-6
2	mediu	7-18
3	mediu - superior	19-23
4	bine	24-29
5	foarte bine	peste 29

În situația în care rezultatul obținut se află cuprins într-un calificativ cu valoare peste mediu, se poate aprecia că șansele dv. de reușită sunt reale. Dacă acesta se află sub un scor de 18 puncte, nu trebuie să vă alarmați. Cu mai multă perseverență, și dv. puteți atinge succesul pe care vi-l doriți atât de mult.

Psiholog Zafiu Carmen,
cabinetul de asistență psihopedagogică
Mizil

Obosită de Infinit,
A îngenuncheat la Polul Minus.
Ruptă de greutatea Plusului,
S-a întors la simplitatea dintâi
Și te-a căutat, fără sens și haihui.

Nu ne plac
Aerul, respirația, boarea
Fără păcatul sării în carnea
Ce te-a simțit.

Nu ne plac
Oceanele, mările, izvoarele
Fără piatra cu semnul alb
Ce ne-a zdrobit măduarele.

Nu ne plac
Artiștii, poeții, boemii
Fără privirea atinsă de plâns.

Nu ne plac
Pandorele fără speranțe,
Nici Ahilii fără călcâi,
Ne plac ELE, sufletele arse
De rece și cald,
Bătătorite pe pietrele albe,
Înnebunite de singurătate,
Strivite de iubire,
Renegate de Jos și cerșite de SUS ... ne plac.

Morfologia unor înși

Atunci...
Adverb de timp zăbind furis
Tu...
Pronume devenit impersonal
Așteptai...
Un verb zăcând de-a curmeziș
Și...
Fără legătură în real.

Strâmb...
Adverb de mult căzut răzleț
Noi...
Persoane mici într-un ocean
Doi...
Un număr împărțit citeț
Laș...
Un adjectiv rostit în van.

Aici...
Adverb de loc în suflet ars
S-a dus...
Un verb perfect retras
Din ea...
Poveste fără timp și mod
În loc

Prof. Aura Frusinoiu

Moşire

Îmi place meseria mea:
ajut sufletele să se nască.
Le moșesc, adică,
dar numai dacă
mă recunosc de moașă.
Îmi place să le privesc
în zbatările uneori înconștiente
ale facerii,
zbaterei ca niște aripi
de fluturare imens
ce stârnește praful
și florile și păsările
și cerul.
Le ajut cum pot:
uneori le pun o oglindă
în care își descoperă
miratele conturului.
Încet, încet, se desprind
din umbră
și intră în oglinda mea fermecată.
Păcat
că de multe ori
imaginea rămâne tremurată
ca un zbor întrerupt,
timid, indecis
Alteori le scot cu forța,
cu forcepsul voinței mele.
De fapt, într-o clipă
și ieșim împreună.
Atunci curge mult sânge...
Despre cealaltă parte
a meseriei mele,
despre avorturi,
nu vreau să vorbesc.

Prof. Luminita Burlacu

Copil

Nimic nu poate fi mai frumos decât un copil! Și, pentru mama, eu sunt cel mai frumos. Iar atunci când imaginația mea zboară ca un fluture, ce să mai spun?

Ene Ștefan

Copilăria este cea mai frumoasă parte a vieții. Ea este formată doar din fericire, jocuri, bucurii, fără griji.

Îmi doresc să fiu cât mai mult timp copil!

Pătrăscioiu Andreea

Florile

Dacă îi dăruiesc mamei o floare înseamnă că ea este cea mai importantă ființă din lume pentru mine. Iar ea se bucură pentru că de fapt primește două flori - și pe mine. Pentru bunica, floarea reprezintă diamantul frumuseții.

Ene Ștefan

Floarea este simbolul fericirii

Stefan Andrei

Floarea mea preferată este ca soarele:
arde atunci când trebuie și se închide
atunci când nu mai are pentru cine să
strălucească.

Smedoju Nicola

Florile sunt bogăția omului.

Zaharia Mihai

Floarea seamănă cu surâsul unui copil.

Mihai Diana

Copilăria

Copilăria este paradisul dulciurilor, al jocurilor și al desenelor animate. Este momentul care n-ar trebui să se sfârșească niciodată.

Crivăt Mibai

Mama

Mama e ca un înger pentru mine. Îmi veghează somnul noapte de noapte și mă alintă chiar și atunci când nu merit.

Banu

Alexandru

*Culese și... provocate de
învățătoarea Răducanu Cristina*

O zi...

Întru pe poarta liceului. Tata îmi spune la revedere. Pășesc grăbită spre clasă: sunt mereu în întârziere. Pe coridor, întâlnesc câte un profesor: "Iar întârzi, Elisei?" Mai rău e când ajung în fața clasei. Ce să-i mai spun doamnei profesoare: ieri s-a încuiat poarta **exact** când voiam eu să intru, alaltăieri am fost la tata să trag ceva la imprimantă, azi ce s-a mai întâmplat? "Mă scuzați că am întârziat. Nu am putut să mă scol." (câteodată e bine să fii sincer – emoționează.) Doamna profesoară mă poartă indiferentă la loc. S-a obișnuit deja.

În bancă mă întâmpină Alice, așa cum o face de șase ani: "Neața!" – însoțit de un zâmbet larg. Mă așez în bancă și aștept pauza. Glumesc! Nu făceam asta decât la orele de matematică... și fizică... și parcă și chimie. Anul acesta nu mai avem materii de real.

Încet-încet, orele se scurg – între "Translate into English", "Impactul noilor tehnologii asupra vieții cotidiene", "Cea veți de vorbă acolo, în spate?", "La revolte des adolescents", "Condiția omului de geniu", "Ghinea – 10, Radu – 8, Voicu – 8, Miron – 2....", "Datul sum pro habeo, commode vel incommode", "Data viitoare cine n-aduce esul are 2..." "Bună ziua!"

Pauzele sunt foarte scurte... dar avem timp să rădem pe săturate, să ne împărțim ultimele noutăți, să vorbim pe rând fiecare cu fiecare, să ne facem planuri, să comentăm ultimele evenimente din Rebelde, din politică, din cancelarie.

Câteodată, îmi plimb ochii prin clasă și mă gândesc: mai e un an. Un singur an. Ce se va întâmpla după aceea cu noi? Vom mai fi aceeași? Vom mai putea râde în fiecare zi în hohote? Un lucru e sigur: băncile acestea care ne așteaptă cuminiți în fiecare zi, care ne găzduiesc speranțele, temerile, revoltele, emoțiile, băncile acestea care par atât de reci pentru cei ce nu le cunosc, dar care închid în ele anii noștri de liceu, căutarea și zburciul nostru vor fi într-o zi ale altcuiva. În prima bancă de la geam, un alt elev va privi visător cerul, în timp ce eu... cine poate ști unde voi fi eu?

Dar gluma vreunui coleg îmi alungă gândurile și râd și eu cu ceilalți. Se gândește vreunul la despărțire? Parcă deja mi-e dor de ei...

Anca Elisei, 11C

prof. Andrei Baci, Ploiești

În fiecare seară, îmi pun ceasul să sune a doua zi la 7.00. Apoi mă culc, gândindu-mă de fiecare dată la altceva. Atâtea întrebări se nasc în mine, atâtea vise care se cer împlinite măcar în imaginație, atâtea bucurii mărunte de peste zi, pe care vreau să le mai trăiesc o dată: un zâmbet, o privire, un prieten nou, o îmbrățișare a mamei, sărutul ei de "noapte bună". Așa că trece ceva timp până să adorm. Dar numai eu știu câte dileme am rezolvat așa, cu ochii închiși, gata să adorm, cător cărți le-am imaginat finalul pentru că ochii îmi erau prea obosiți ca să mai citesc, câte viitoruri am trăit între realitate și vis...

Deodată, simt cum ceva îmi apasă pieptul... ceva cald și pufos. Mișă, cine alta? O mângâie și ea începe să toarcă... Deschid ochii să o privesc... Cum, e deja dimineață?! Mă culc la loc. Peste 5 minute mă trezește ceasul. N-am nicio șansă: trebuie să mă trezesc. Mă dau jos din pat și încerc să mă dezmeticesc: De ce sunt așa scurte nopțile mele?!

Mai întâi, îmi fac rugăciunea. Bună dimineață, Doamne! El mă privește cu ochi blânzi de pe perete. Și deodată, ziua mi se înfățișează nesfârșit de frumoasă...

La 8 fără un sfert, de-abia iau micul dejun. Din când în când tata bagă capul pe ușă ca să-mi spună să mă grăbesc. "Hai domnișoară, grăbește-te! Să te culci mai devreme seara!" Ehee... Și cu cartea mea cum rămâne? Trebuie să aflu ce o să se întâmple până la urmă. Cu chiu cu vai, plecăm de acasă. Eu și tata. Drumul către școală îmi pare lung și nespuse de plăcut. Tata mă ține de mână. Vorbim, tăcem... Din când în când privesc cerul. Asta e pentru mine definiția cea mai adevărată a fericirii. De multe ori îl întreb pe tata: "Cine mai merge la 18 ani cu tata de mână la școală?" El nu-mi răspunde. Știe că dacă aș putea, l-aș lua cu mine și la facultate.

Primăvara din miezul iernii

Ieri noapte era iarnă. Am avut un vis îndrăzneț ca lumina soarelui. Visam o dimineață veselă de primăvară, o simfonie de culori vii. Eram înconjurată doar de frumusețe și culoare.

M-am trezit cu sentimentul că primăvara era a mea, doar a mea, în miezul iernii, încălzindu-mi inima. Nu vedeam nimic altceva decât un vârtej de culori. Nu cu ochii am văzut acea bucurie, acea frumusețe, ci cu sufletul. Primăvara, cel puțin pentru mine, se exprima printr-un sentiment înalt.

Deși aceasta este doar una dintre multele întrebări despre primăvară, cam atât știu eu despre ea. Restul e mister...

Geamășu Ioana Victoria, clasa a IV-a

Alexandra Ilie

Tăcere de piatră

turn de piatră rece
nu-mi lasă sufletul să se înece,
nu lasă rechinii să se înfrupte din el,
mă doare marea asta de oțel.
ah... m-ai părăsit și tu! Ai lăsat apa să plece
cu sângele meu... Cum de te-am crezut?
doar știam cât ești de rece?!

Ilie Alexandra, a XII-a C

Un jour, Paule se regarde dans le miroir et se rend compte qu'elle n'est plus une jeune femme. Elle souffre et commence à se préoccuper de sa beauté et à lutter contre le temps. Paule se souvient toujours de son enfance et de son premier amour (en constatant qu'elle se sent seule) bien qu'elle soit impliquée dans une relation avec Roger, l'homme qu'elle aime.

Chaque soir, ils sortent dîner et danser, mais ce sont des jours où Paule se trouve dans la solitude parce que Roger part pour de différentes affaires. C'est le drame qu'elle vit: elle se sent vieille, seule et malheureuse.

Son travail est la circonstance qui a fait que Paule connaisse Simon, un jeune homme de vingt-cinq ans, qui s'est épris de lui. Il est un avocat ambitieux et nonconformiste qui change l'existence de Paule, parce qu'elle aime la jeunesse de Simon et se sent bien dans sa compagnie. Leur histoire d'amour commence avec la phrase "Aimez-vous Brahms?"

Pendant que Roger est parti hors la ville pour une longue période de temps, Simon gagne le cœur de Paule, avec son charme de jeune homme et leur relation progresse. De plus, Paule

apprend que Roger la trompait. Au retour de Roger, Paule décide leur séparation. Roger sait qu'il est coupable et se sent désolé, triste et seul sans Paule. Simon sait qu'il doit lutter avec l'amour de Paule pour Roger, mais il aime trop cette femme pour y renoncer.

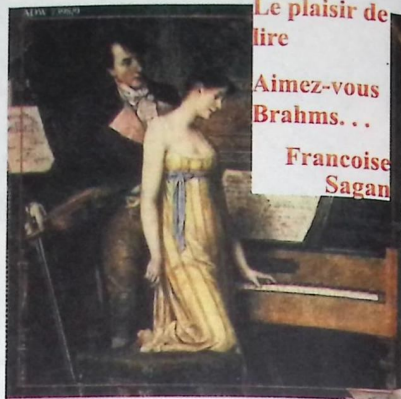
Un soir, Simon et Paule sortent dans un cadre somptueux et élégant. Elle porte une robe audacieuse. Un moment, elle entend les mots de deux femmes qui se moquaient de sa robe et de ce qu'elle faisait. Elle se sent ridicule et pénible.

Après un temps et après quelques jours et nuits de tendresse et affection avec Simon, elle revoit Roger. Elle s'aperçoit qu'elle n'avait jamais oublié cet homme et qu'elle n'aimait que lui. Elle avait besoin de lui, Roger était pour elle "un maître", elle se sentait protégée par lui, bien qu'il n'ait pas toujours été présent.

Paule quitte le malheureux Simon qui était trop jeune pour elle et se résout à vivre une vie de compromissions à côté de Roger.

"Quand Roger la prenait, il était son maître, elle était sa propriété, il était à peine plus âgé qu'elle, tout était conforme à certaines règles morales ou esthétiques qu'elle ne s'était pas jusqu'à soupçonnée d'entretenir"

Ces mots reflètent les raisons pour lesquelles Paule s'est

Le plaisir de lire

Aimez-vous Brahms...

Françoise Sagan

décidée de retourner à Roger, parce que vivre avec un homme de son âge n'attire pas l'attention du monde. Elle a des principes dont elle ne peut pas se passer. De plus, elle se sent protégée dans les bras de Roger et elle a besoin d'appartenir à quelqu'un (Simon n'avait pas la force de s'imposer). La crainte, la dépendance de Roger et la manque de courage font Paule l'esclave de ses propres faiblesses.

Ilie Alexandra, ex 12 C

Imagini de la Balul Bobocilor, 12 oct. 2007

alergare

aleargă caii prin mine, Doamne,
ca gândurile negre negrii aleargă
n-au trupuri, Doamne, n-au coame
sunt ca și mine... Cuvânt.

de tristă visare aleargă
de verde și iarbă durere
păscând-o cu dinți ce nu-i are
născând tot ce piere.

ei cară-n spinare speranță
ei cară-n spinare speranță
ei cară-n spinare speranță
ei cară-n spinare speranță.

alexandra comșa

Valentina Petre și Ștefan Rusoiu, protagoniști în filmul "Vedetele lui Tocilescu"

"Vedetele lui Tocilescu"

dor de NICHITA STANESCU

Andreea Zamfirescu, ex IIC

Din când în când,
Ca un ecou mai zgribulit,
Se aude recitându-se...
Of! cum mai rup din tine
Bucăți de poezie udă.
Și cred că, așa,
Te readuc din somnul nesfârșit.

„Hei, viață, viață, ieși din cort!”
Să-l vezi pe el cum zace mort.

Aș vrea să mă învețe cineva
Să te citește plângând!
Poet al fingerilor.
Nici râsu-plânsu
Nu mă mai îndurerează.
Am devenit inert.
Mi-am dat și mie de murit.

Simt un gol...
Dar nu în inimă-
Ca îndrăgostiții
Și nici în minte-
Ca nebunii.
Simt un gol în talpă.

E golul lăsat de
Urma sărutului tău.
Am șchiopătat, să știi,
Vreun an de zile,
Dar nu mai pot,
E un sărut sfârșit.

Și stau cu un volum
De poezii în mână...
Te văd fumând și
Așteptând pe nu știu cine
Și neștiind că peste ani
Eu voi striga:
Mi-e dor să pot să nu-mi mai fie dor de tine!”

Fată, învață să te pui în valoare! Moda vine, moda trece... Fii tu! Fii frumoasă!

Ce ne-a interesat pe noi fetele dintotdeauna? Este foarte simplu: noi vrem să fim frumoase. De fapt ce înseamnă FRUMUSEȚE? Frumusețea nu reprezintă doar culoare sau o impresionantă combinație de culori (make-up). Înseamnă o permanentă căutare, autocunoaștere, inspirație și urmărirea celor mai noi tendințe în modă. Veșnic vrei să fii admirată dar pentru asta nu e nevoie doar de un aspect îngrijit. E nevoie de o personalitate puternică și de mult sex-appeal. Totul ține de atitudine și, mai presus de toate, trebuie să te plăci tu, înainte să te placă ceilalți. Învață să te pui în valoare!

Dacă-ți place să fii modernă, încearcă să-ți definești look-ul cu accesorii originale. Broșele cu strasuri, mărgelile, paiele, cu blană sau cu material textil te situează printre protagonistele modei. Continuă seria elementelor sport îmbinate cu cele elegante. Acum intră în joc până și catifeaua, având ca aliat pantofii sport într-un contrast de

mare efect.

Anul acesta (2005), părul lung, buclele romantice și machiajul simplu îți evidențiază bunul gust. Contează foarte mult cum jonglezi cu contrastele și paleta coloristică. Întotdeauna trebuie să adaptezi chipului, stilului și personalității tale ceea ce ți se potrivește. De exemplu, pentru un machiaj anii '80, de o feminitate absolută, încearcă mai puține produse de styling.

Pentru blonde și brunete tonurile pastelate sunt o foarte bună alegere.

Un look desăvârșit presupune o armonie între machiaj și coafură. Coafează-te în "stilul străzii": la repezeală, simplu și fără efort. Nu renunța niciodată la tot arsenalul de frumusețe pe care-l deții. Fii U! Fii frumoasă!

Andreea Munteanu, ex-10D, 2005

L'Enfer c'est la mediocrity Drieu de la Rochelle

L'homme est un etre qui ne peut vivre que parmi les hommes, parce-qu'il ne peut s'identifier et savoir quel est son role sur la scene de la vie, seulement s'il vit au milieu du monde. Cette dependance de la societe fait qu'on ait des relations avec les autres, soit que l'on veut ou non.

Chacun de nous a ses buts, mais, bien qu'on soit tous egaux, on n'agit pas de la meme facon. Ce sont les principes, les ideaux et les moyens de les atteindre qui font la difference entre nous. Aussi, parfois nos decisions font-elles qu'on reve du Paradis et qu'on vit l'Enfer. As-tu jamais senti qu'il n'y a qu'une seule solution?! Je pense qu'il est inevitable de connaitre les compromissions, on en fait tous, mais on doit etre attentifs a celles trop grandes qui nous compromettent.

On cherche le bonheur, mais nos craintes, nos impuissances nous empechent de l'avoir et nous menent a une vie mediocre. Parfois on a peur d'etre rejetees, de dire ce qu'on sent, d'assumer des risques et on n'a plus le courage de tenter sa chance a nouveau. Cette fause protection c'est la maniere la plus confortable de vivre sa vie, mais ce n'est pas la meilleure.

La plupart du monde vit dans la mediocrity, mais je sais qu'il y a des gens qui apprennent, qui luttent, qui cherchent a s'echapper a cet Enfer.

Ilie Alexandra, ex12c

Ochiul - fereastra conștiinței

vă mai

acelui ochi și care speră să vadă măcar puțin din ce poate vedea el.

...și se deschise fereastra și ochiul zbură! De fapt, el nici măcar nu era ochi, ci văz. Avea o pleopă (care oricum nu-i folosea la nimic, căci era mereu deschis) și două amintiri, una despre el însuși și cealaltă despre un fir de nisip care îl împiedicase odată să privească marea. Asta pentru că îi plăcea tare mult să privească marea, mai ales atunci când ploua.

Fiind imaterial, era mereu plin de emoții, vise, poezie și melancolii. Acestea îl făceau din când în când să își dorească să fie un ochi ca toți ceilalți, care să doarmă câteodată, care să plângă când e fericit. De aceea îi plăcea să se ascundă într-un ochi de copil, într-un ochi de fluture, să vadă lumea așa, ca și cum ar fi fost ei. Iubea să călătorească din ochi de inger în ochi de nisip. El era ochi nepereche, așa că acesta era singurul pe care îl putea iubi.

Probabil vă întrebați ce culoare are acest minunat ochi, așa-i? Ei bine, el are când culoarea ceții, când culoarea zămbetului, în funcție de propria-i dorință. Și în mod sigur întrebați cine sunt eu, de știu toate aceste lucruri. Eu sunt sufletul orb care stă în spatele

alexandra comșa, din ex-minunata 11C

TORTURI

CELEBRE

GEOMETRIE: Faci figuri și tot nu scapi de teoriile tipilor mai greci și mai bazați decât tine: Tales și Pitagora

LITERATURĂ: ochii ți se închid spre visare, de parcă ar fi de... **Plumb;** inima **Mai are un singur dor**, dar nu de carte, iar tu fierbi de **Nervi de toamnă**, când nu înțelegi intenția poetului.

ANATOMIE: vei constata cu neplăcere că locul de drept al capului (care te doare continuu) nu este în nori ci... pe umeri.

GEOGRAFIE: ai note depresionar de mici, absențe câte stele în spațiu, mintea în cele patru zări. Te simți pierdut când te gândești ce o să te faci dacă o să rămâi corigent. Nu ar strica să consulți o hartă ca să știi unde o sa te ascunzi de părinții furioși.

FIZICĂ: legi, lichide, solide, gazoase nu prea te îmbie la umbra copacilor sub care le eviți. Dar iute! Natura ține cu tine, iar gravitația îți demonstrează că și în starea ta de pară mălăiață în gura lui nătăfleată mai poți visa că ești **Isaac Newton**. Asta așa, ca să nu rămâi inert la ascultare, cum cheful tău de ore este tot mai volatil.

ENGLEZĂ: simți că te sufoci când o vorbești fiindcă te ștrangulează un **Othello** furios că ți-ai uitat accentul acasă și, rănit în amorul propriu, după ce, cu o seară înainte l-ai trădat pe bătrânul **Shakespeare** pentru o partidă bună de **SNOOKER**.

CHIMIE: înveți să combini în laborator mai multe substanțe (cenușii) decât ai în cap. Ecuatiile reacțiilor chimice îți sunt total necunoscute dar tu, tu mori de ciudă că nu poți turna socratian din eprubete în cupele... profesorilor și... dușmanilor.

ECONOMIE: romantism dureros. Atât timp cât luna și soarele au cap și pajură, ești în extaz, iubești viața și te simți iubit mai ales dacă poți cheltui singur. Agonizezi când ai eclipsă în buzunare. Prin ele vântul suflă rece, golurile „te dor”.

Adriana Corduman, ex-minunata 11C, 10 iunie 2005

„Tigrii... Tigrii... Tigrii...” „Suntem mândri de voi!”

Sportul a fost și va rămâne întotdeauna foarte important pentru întreaga omenire. Handbalul românesc a ajuns sus și astfel ne mândrim că atât echipele masculine cât și cele feminine ne-au făcut cunoscută țara.

STEUA MFA BUCUREȘTI este una dintre echipele care are prestigiu în România. Prin ambiție și efortul depus, jucătorii au reușit să le demonstreze tuturor românilor că au de ce să fie mândri de ei. Datorită domnului **Constantin Cazacu**, directorul fabricii MFA Mizil, care sponsorizează echipa, s-a format o galerie cu elevii celor două licee din Mizil – “Grigore Tocilescu” și “Tase Dumitrescu”. Aceștia i-au însoțit pe steliști în toate colțurile țării, pentru a fi alături de ei și pentru a-i încuraja pe tot parcursul meciurilor, astfel că împreună au reușit să învingă multe obstacole...

Una din deplasări a avut loc la Timișoara, când galeria a fost cazată în Arad, la Pensiunea „Roua”, una dintre cele mai luxoase. Având în vedere că eram mulți, atmosfera a fost încântătoare... la fel și pe parcursul drumului.

Am descoperit lucruri minunate, uitate de lume. Natura ne-a făcut să înțelegem că lumea are nevoie de noi și că împreună putem fi mai buni. Am trecut pe lângă adevărate monumente ale patriei și le-am admirat din priviri... la fiecare popas pe care îl făceam descopeream că țara noastră e tot mai bogată și că nimic nu e mai important decât să știm cum să o îngrijim și să o răsplătim pentru tot ceea ce ea ne oferă.

Deși aveam un scop în drumeția la Timișoara, și anume să încurajăm echipa **Steaua MFA**, de fapt au fost mult mai multe: am făcut poze cu anumiți jucători ai echipei și anume Alin Șania, Marius Novac, Bogdan Voina și alții, am obținut autografe și am stat de vorbă cu ei, bucurându-ne împreună de victoria astfel obținută...

Atmosfera în tribune a fost excelentă, toți eram în

picioare și cântam de zor „Pentru noi, luptă pentru noi...” și, la fiecare gol marcat de **Steaua**, se citea pe chipul fiecăruia o urmă de fericire. Când meciul a luat sfârșit și steliștii au ieșit învingători, ne aplaudam unii pe alții, ei pe noi, pentru că au recunoscut că am fost și suntem minunați și fără noi nimic nu ar avea rost, și noi pe ei, pentru jocul extraordinar pe care ni-l au oferit, și pe care ni-l oferă săptămână de săptămână. După meci, bucușori de cele întâmplate, am fost să vizităm renumita catedrală din Timișoara, unde ne-am îndreptat împreună gândurile spre o lume mai bună. În centrul orașului porumbeii își etalau dansul și atrăgeau mii de priviri asupra lor, bucurându-se și ei de natura magică de care avem parte. Mulți îi hrăneau și drept mulțumire se urcau pe umărul lor pentru a le da puțin din fericirea lor de zi cu zi, parcă își șopteau că trebuie să trăiești din plin viața.

La întoarcerea spre casă, deși oboșiți de atâta aventură, nu puteam să închidem ochii. „Cineva” ținea morțiș să nu ne lase... Ne mângâia pe obraz cu razele sale, atenționându-ne de ceea ce avem în jur. Și, totuși, ne făcea să ne gândim la ceea ce va urma...

Hurduială Mihaela, 11A

Violența în școli Reportaj junior

Anghelache Alexandra
Anton Valeriu
Barbu Marius
Crivăț Ana-Maria
Coșciug Carmen

Prin acest scurt reportaj încercăm să înțelegem comportamentul în școli, în timpul orelor și în pauze.

Elevii, mai ales cei din clasa a 5-a, care nu sunt obișnuți cu trecerea de la un învățător la mai mulți profesori, iscă scandaluri între ei. Motivul: notele! Ei nu înțeleg că spiritul de competiție constă nu numai în rezultat, ci, mai ales, în întrecerea concurenților: inteligență, ambiția, bunătatea.

Nu ajută cu nimic violența. Toate problemele se pot rezolva cu calm și vorbă bună. Dacă o persoană este violentă, încearcă să fii tu calm. Dar, ținând cont că trăim într-un mediu atât de agitat, nu putem face nimic de unul singur. Totul este să știi să te stăpânești la timp, fără a isca o ceartă sau un eventual scandal.

*Mădălina
Crețu, vânzătoare*

„Fiecare dintre noi, fie că suntem poliști, profesori, fie părinți sau copii, trebuie să participăm cu toții la prevenirea unor asemenea acte de violență, și anume: atunci când pe stradă observăm că se ceartă două persoane, trebuie să luăm măsuri de a-i anunța pe cei în drept – poliție, jandarmerie, poliție comunitară, să se deplaseze de urgență în acel loc spre a lua măsurile care se impun.

Niciodată violența nu duce la un final corespunzător. Niciodată nu am fost de acord cu violența și de aceea încerc să previn asemenea fapte și permanent sprijin pe toți cetățenii comunității. ”, ne-a declarat șeful **Formațiunii Poliției Rutiere Mizil**, Adrian Țurças.

Biotopurile și biocenozele din zona Mizil

Prof. Milena Covaliuc

Mizilul, situat în câmpia piemontană Glacisul Istriței la întâlnirea cu Subcarpații Buzăului, având coordonatele paralela 45° latitudine N și meridianul 26°28'30" longitudine E, prezintă un înveliș de soluri destul de complex, datorită condițiilor de relief și rocă (material parental) care s-au grefat pe fondul general biochimic de regiune. Gradul diferit de solificare, apariția locală a unor tipuri de sol, anumite însușiri ale solurilor, constituie particularități ale învelișului de soluri legate de condițiile locale concrete.

Principalele tipuri de soluri din zona Tohăneanca sunt:

Cernoziomurile levigate – care ocupă câmpia la sud de satul Gura Vadului și orașul Mizil și tăpșanul colinar; **solurile brune de pădure** situate în unitatea de dealuri subcarpatice, fiind situate pe depozite nisipoase; **soluri negre de fâneață** – ocupă versanții concavi; **pseudorendzinele** se dezvoltă local pe materiale mămoase;

Rendzinele – apar local pe calcare sarmațiene și au însușiri apropiate pseudorendzinelor; **solurile aluvio-coluviale** cu o răspândire mare în câmpia din sudul localității Gura Vadului și din piemontul orașului Mizil și local ocupă unele conuri de dejecție sau tăpșane colinare; **solurile aluvionare** – foarte puternic humificate; **lăcoviștile carbonatate** apar în câmpia joasă a Mizilului.

Din cele prezentate mai sus, rezultă că învelișul de sol al bazinului Tohăneanca este destul de variat

ca urmare a structurii fizico-geografice destul de complexă. Se remarcă interdependența dintre componentii fizico-geografici și geneză și însușirile fizice, chimice și agroproductive ale solului.

Activitatea antropică dirijată poate accelera sau diminua schimbarea însușirilor fizico-chimice și productive ca și evoluția solurilor în funcție de necesitățile economice prin aplicări de îngrășăminte organice și chimice pentru:

- reînnoirea elementelor nutritive;
- aprovizionarea microflorei solului cu materii organice;
- reglementarea condițiilor chimice ale fertilității solului.

Vegetația naturală specifică condițiilor climatice din regiune corespunde zonei de tranziție de la stepă cu plante dicotiledonate (*Scirpium albidiflorum*) la stepă cu păduri de silvostepă.

Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, cea mai mare parte a dealurilor subcarpatice ce aparțin comunelor Gura Vadului și Fântânele, cu satele aferente acestora, erau ocupate cu **păduri de gorun** (*Quercus dalechampii*) în arborete pure sau în amestec cu **fagul** (*Fagus sylvatica*).

Gorunul ocupă culmile și versanții înșoriți ai dealurilor subcarpatice, iar fagul vegeta pe versanții umbriți.

Din vechile **păduri de gorun**, în urma defrișărilor, au mai

rămas exemplare rare de **stejar** (*Quercus dalechampii*), **fag** (*Fagus sylvatica*), **carpen** (*Carpinus betulus*), **mesteacăn** (*Betula verrucosa*), iar pe firul văilor umede ale pârâului Tohăneanca și Tohani, crește **plopul** (*Populus alba*).

În partea de vest și de sud a dealurilor subcarpatice cresc tufișuri formate din arbuști: **porumbarul** (*Prunus spinosa*); **măceșul** (*Rosa canina*); **păducelul** (*Crataegus monogyna*); **coada vulpii** (*Lygustru vulgare*); **făși de salcâm** (*Robinia pseudacacia*), originari din America de Sud, care a fost colonizat cu succes în Europa.

Toți acești arbuști și arbori (**salcâmul**) se alătură unor livezi de: **pruni**, **migdale**, **meri** și **plantații viticole**, care dețin mari suprafețe.

Vegetația de **pășuni** și **fânețe** este destul de săracă și formată din asociații în care se cuprind mai ales specii puțin valoroase din punct de vedere furajer, dar care au efect bun antierozional. Dintre aceste specii amintim:

Pirul gros (*Cynodon dactylon*); **sulfina** (*Melilotus officinalis*); **festuca** (*Festuca sulcata*); **pelinul** (*Artemisia austriaca*); **obisga** (*Bromus inermis*); **moșor** (*Setaria viridis*); **coada șoricelului** (*Achillea collina*); **sunătoare** (*Hypericum perforatum*); **toporași** (*Aquilegia vulgaris*); **osul iepurelui** (*Ononis spinosa*); **cimbrisl** (*Thymus serpyllum*); mai rar **albăstrele** (*Centaurea cyanus*); iar pe marginile drumurilor apare și **cicoarea** (*Cichorium intybus*).

Nelipsite sunt și buruienile precum: **ciulinii** (*Cardus nutans*); **troscotul** (*Polygonum aviculare*); iar pe malurile apelor Tohăneanca și Budureasca se întâlnesc următoarele plante: **polbal** (*Tussilago farfara*); **lumânărica** (*Verbascum sp.*).

În zonele mai umede apar: **coada calului** (*Equisetum sp.*); **rogozul** (*Corex sp.*); **stuful** (*Phragmites communis*).

Primăvara, prin pășuni pot fi observate niște flori gingașe de **brândușe** (*Crocus variegatus*), iar pe panta ce coboară de la Tohani către satul Boboci apar ca niște margarete aurii, **ruscuțele** (*Adonis vernalis*).

O parte din pășuni au fost arate și cultivate cu plante furajere – **lucerna**, iar rezultatele obținute au determinat înglobarea pășunilor într-un asolament furajer, sau au fost întreprinse lucrări de îmbunătățire a compoziției floristice, prin **reînsămânțări**, aplicarea de îngrășăminte chimice și aplicarea unui pășunat rațional.

În general, terenurile cultivate din câmpia subcolinară, fiind bine întreținute, gradul de îmburuienare nu este mare. Ca măsuri agrotehnice aplicate în acest sens sunt erbicidările. Repartiția speciilor de animale din zonă este specifică condițiilor de vegetație și a gradului mare de umanizare.

Activitatea antropică, prin defrișări, a determinat restrângerea arealului multor viețuitoare, ducând chiar la dispariția unor specii, mai ales a răpitoarelor. Astfel în unitatea colinară unde pădurea era dominată de viața a numeroase specii de animale, în prezent au mai rămas: **iepurele**, **vulpea**, **căprioara**; **mistreții**, **pisica sălbatică** și **lupul** s-au retras pe măsură ce defrișările au cuprins o suprafață din ce în ce mai mare.

Dintre păsări cele mai răspândite sunt: **ciocănitoarea**; **gaița**; **pupăza**; **mierla**; **guguștiucul**; **uliul găinilor**; **pițigoilul**; **vrabia comună**; **fazanul** ca specie colonizată.

Unitatea de câmpie se caracterizează prin prezența animalelor cu caracter de stepă, cum sunt: **popândăul**, **hârciogul**, **șoarecele de câmp**.

Fondul cinegetic al bazinului Tohăneanca este destul de redus, fiind alcătuit din: **iepurele comun**, **căpriorul**, **vulpea**, **fazanul**, **potârnichea**.

Cu matematica în suflet

aforisme de matematicieni

„Științele matematice, științele naturale și științele umanitare pot fi numite, respectiv și științe supranaturale, științe naturale și științe nenaturale.”

L. D. Landau

„Adevărul matematic, indiferent unde, la Paris sau la Toulouse, este unul și același.”

Blaise Pascal

„O glumă matematică reușită este mai bună decât o duzină de lucrări mediocre; ea este, totodată și cea mai bună matematică.”

John E. Littlewood

„Matematica seamănă cu o moară: dacă veți turna în ea boabe de grâu, veți obține făină, dar dacă veți turna în ea tărațe, tărațe veți obține.”

A. Huxley

„Dacă teorema n-a putut fi demonstrată, atunci ea devine axiomă.”

Euclid

„Cel mai mare neadevăr este adevărul înțeles greșit.”

William James

„Rectorul Institutului Politehnic din Zürich îmi spune:

– Nu este totul pierdut, tinere. Ai căzut la examen? Același lucru s-a întâmplat și cu Giuseppe Verdi, care n-a reușit la examenele de la Conservatorul din Milano.”

Albert Einstein

„Oamenii de geniu se împart în trei categorii: genii de speța întâia, care pot fi apreciați pe când se află încă în viață, genii de speța a doua, care sunt apreciați după moarte, și genii de speța a treia, care nu sunt înțeleși de omenire niciodată.”

Stanislaw Lem

„Studiile reprezintă ceea ce rămâne, când uiți totul ce ai învățat la școală.”

Albert Einstein

„După părerea mea, printre cele mai mari descoperiri, realizate în ultimul timp de către rațiunea omului este, la sigur, arta de a judeca despre cărți, fără a le citi.” G. K. Lichtenberg

„Taci, atâta timp cât nu poți spune mai mult decât tăcerea.”
Pythagoras

Ce este la modă anul acesta?

Cam greu de precizat... Fiecare poate percepe moda într-un anumit fel în funcție de personalitatea sa, însă un lucru este sigur: moda revine... Și acum câteva noutăți: un prim avantaj îl au persoanele cărora le place culoare pasiunii - roșul care anul acesta reprezintă culoarea de vârf în domeniul modei, colanții purtați pe sub rochie sau fustă și cu pantofi cât mai decupați, te-ar scoate în evidență și ai fi și la modă. Un duo invincibil în această toamnă ar fi jeansii cât mai mulași și cizme înalte. Ai putea să încerci această combinație, că tot e la modă, sau bluzele lungi și largi care au reapărut și ele.

În ceea ce privește tendințele modei în domeniul coafurilor: ai putea să-ți lași bretonul la vedere însă nu și vârfurile tocite, se poartă părul drept și hiperătătos. Machiajele ieșite din comun nu avantajează în această perioadă, machiază-te cât mai natural. Cam acestea sunt ultimele tendințe ale. Când mai apar noutăți, vă anunțăm, dacă o să mai fim în liceu.

te mai
modei.

Anca Diaconu și Oana Ilinca, 12 A

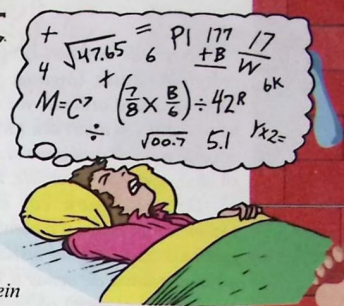
Clasa I - impresii

Ciuda! Se spune că emoții există doar atunci când ești la prima serie de copii, la restul deja intervine obișnuință. Nimic mai neadevărât!

Fiecare serie s-a diferențiat de cealaltă. Mai bună, mai puțin bună, nu asta contează. Zâmbetul cu care te întâmpină la început de clasa I și lacrimile care nu se mai sfârșesc atunci când intervine momentul despărțirii te fac să simți că și tu reprezinți o parte din "familia" clasei respective.

Aceasta e satisfacția pe care ai căutat-o permanent, ferm convins la început că nu poate izvorî decât în urma concursurilor școlare bogate în premii, sau poate prin calificativele mari date la toate materiile.

Înv. Răducanu Cristina

Clubul de știință

La marile întâlniri UNESCO mi se întâmplă adesea să fiu pus în rând cu colegii din Rusia, Ungaria, Serbia, Bulgaria și, din partea mai marilor științei, să ni se aducă ordinul: voi trebuie să creșteți numărul studenților în științe și tehnologii. Cu tineri din țările voastre trebuie să completăm locurile – goale, acum – din laboratoarele și centrele de cercetare din Europa! De la voi trebuie să vină, spre noi, invențiile, inovațiile, descoperirile viitorului!

De ce? Pentru că, explică administratorii social-politici, pe tinerii Occidentului cu greu îi convingem să intre în bătaile grele ale legilor fizicii și geneticii: capitalismul înseamnă, în primul rând, bani și tinerii de performanță nu aleg munca de ocaz a biologului, matematicianului, chiar a medicului și inginerului, ci caută să învețe cum pot câștiga, cât mai repede, cât mai mulți bani. . . De aceea, pentru cele 700. 000 de locuri neocupate, în anii 2010, din laboratoarele, centrele, institutele de cercetare, facem apel la voi țările Estului. . .

Ca paznic de far ce mă aflu – și conștient că lumea se mișcă spre progres mai ales cu ceea ce creează mințile cercetătorilor din științe, mă zbat, de ani buni, să construiesc în jurul meu un mediu prietenos pentru lumea care vine, atractiv pentru copiii și tinerii care, ademeniți spre legile naturii, își pot trăi viețile în cel mai interesant univers cu putință, cel al cunoașterii.

Dincolo de acțiunile începute – alimentarea cu reviste de știință a 3302 școli de la sate (făcută cu ajutorul Fundației "Eugenia Vintu" – acțiunea de desfășurare de aproape 3 ani), de emisiunile de radio și televiziune pe care le fac, de cărțile și articolele scrise, echipa de la Comisia UNESCO a României încearcă acum o nouă pistă, aceea a inducerii în licee și gimnazii, a unor cluburi de știință, adică "societate civilă" tânără, în care profesori înimoși să strângă câteva zeci de elevi care să vrea să se uite noaptea pe cer (un telescop simplu costă circa 150 euro), să studieze viața într-o picătură de apă (microscopie există în toate școlile), să încerce construirea de jocuri sau programe de calculator; să facă experiențe de fizică sau chimie, să urmărească datele de la punctul meteorologic aflat în curtea școlii.

Visez la prea mult? Oblig școala – fie ea liceu, gimnaziu – la prea mare cheltuială și la prea mare deranj din partea profesorului sau învățătorului?

Nu cred, pașii pe care i-am făcut în ultimele săptămâni îmi demonstrează că există un uriaș rezervor de bunăvoință, la dascăli, la părinți și – mai ales – la elevi.

"Show"-ul de știință de luna trecută a ademenit, la Onești, peste 1000 de elevi ai liceului "Grigore Moisil" și ai altor licee din localitate. Săptămâna trecută, la Constanța, inspectoarea generală Narciz Anza, prietena mea Adriana Gheorghe și colegele lor, profesoare la Liceul "M. Eminescu" și la alte unități școlare tomitane au adunat 350 de elevi în incinta Teatrului Fantasio, pentru o prezentare în power point a două "lecții" ("Dincolo de 2020" și "Proiectul Milenium") și pentru lansarea colecției de carte de știință pentru adolescenți "Librăria Galactică".

Câteva zile mai târziu am repatat acțiunea în superba bibliotecă a Colegiului "Carol I" – școala mea – alături de elevi fiind prezenți și reprezentanți ai mass media și culturii locale (mulțumiri profesorului Daniel Barbu, directorului liceului și dnei profesoare E. Tușaliu, conducătoarea Fundației "Nicolae Vasilescu Karpen", care va constitui nucleul clubului școlar de știință din viitor).

În sfârșit, la Bechet, într-o splendidă zi de primăvară, 40-50 de adolescenți au participat, într-o sală a Clubului Elevilor, la transformarea Cercului de Inventică local (toată stima pentru dascăli Bechetului!) într-un club de viitorologie.

Iar dacă universitățile vor sprijini acțiunea, dezvoltând "școli de vară" la care cadre universitare să se întâlnească cu copiii și adolescenții din orașele și comunele din jurul lor, pot afirma că acțiunea va căpăta anvergura pe care mi-o doresc. Și că, în acele 700. 000 de locuri neocupate acum în laboratoarele europene vom putea trimite, peste 5-10 ani, tineri români capabili să se înhame la cea mai importantă activitate a lui Homo Sapiens: pătrunderea, tot mai adânc, în Universul cunoașterii.

Să ne cunoaștem patronul spiritual: GRIGORE TOCILESCU

(26 octombrie 1850, Mizil - 18 septembrie 1909) a fost un istoric, arheolog, epigrafist și folclorist român, membru al Academiei Române (1890). A fost profesor de istorie antică și de epigrafie la Universitatea București, director al Dicționarului Geografic al României, secretar general la Ministerul Învățământului și senator conservator de mai multe ori. Tocilescu este unul din primii istorici care s-a ocupat de studiul civilizațiilor de pe teritoriul fostei Dacii. Ca folclorist a publicat în colaborare o vastă culegere folclorică.

Studii: După terminarea școlii primare și a gimnaziului la Ploiești, Tocilescu pleacă întâi la București unde termină liceul la „Sf. Sava” după care urmează studiile superioare la Praga și Viena. Obține titlul de doctor în filosofie și se licențiază în drept. Întors în țară, ocupă în 1881 postul de profesor de istorie antică și de epigrafie la Universitatea din București.

Alexandru Mironov

Grigore Tocilescu

conform
www.wikipedia.com

L'ÎLE DU DIABLE

Miruna Tarcău

Genre littéraire instaure au XIXe siècle par E. A. Poe, le roman policier n'a cessé d'évoluer ayant toujours pris auprès d'un public assoiffé de mystères et de suspense.

„L'Île du Diable” s'inscrit dans la même structure inversée, duelle qui remonte vers les origines et le mobile du crime. Toutefois, l'observation et le raisonnement logique n'y jouent plus le rôle décisif, le policier n'est plus le héros classique qui fait triompher la vérité et la justice. Bryan est une personne ordinaire, un jeune stagiaire âgé de 20 ans, „éternellement la tête dans les nuages”, amateur d'art, malgré lui a une affaire suspecte, surpasse des événements à cause des informations lacunaires qu'il possède. Témoin innocent, il sera, tout comme Antonia, victime de la rapacité des deux sœurs mafieuses, Liv alias Saphira et Gabriela.

Dans une

perspective narrative objective rendue par la IIIe personne, l'auteur insiste plutôt sur l'énigme que sur les crimes et décrit minutieusement des décors impressionnants, faisant preuve d'incontestables connaissances de mythologie. Les personnages sont des jeunes proches de son âge dont elle reproduit fidèlement le langage image et souvent dialectal. Les pièges se multiplient, plusieurs suspects, des diversions, des mises en scène, et les vrais coupables sont, bien sûr, dévoilés à la fin.

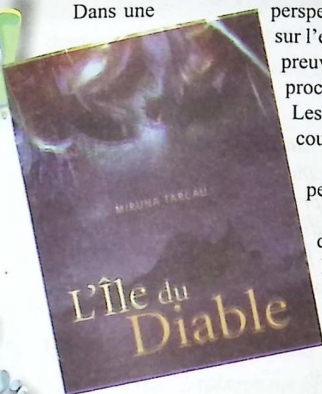
Le moteur de toute l'action est constitué par la colossale fortune des Wilberg, le personnage cache qui dirige les consciences et les destinées.

La fin surprenante, marquée d'une vision réaliste mûre pour une adolescente, effet du contact avec une société imparfaite, ne punit que par hasard Liv et Victoria, laissant libre chemin à Gabriela et à Charles-Christian.

Une lecture incitante et prometteuse!

Carla Frățiman

Profesor cum vreau eu

Nu există profesorul perfect, nici nu-l vreau. Un profesor bun trebuie mai întâi să fie o persoană bună.

Un profesor după părerea mea, trebuie să aibă o facultate în specializarea dorită sau studii, anumite cunoștințe în psihologie, trebuie să cunoască aproximativ mintea umană și cum funcționează, în special cea a adolescenților. Numai așa un profesor poate să înțeleagă mai bine niște comportamente ale elevilor care sunt catalogate drept obraznice. Trebuie să înțeleagă că elevii consideră profesorul un „dușman” de multe ori, nu un aliat, pentru asta trebuie să știe să se facă iubit, dar nu prin toleranță exagerată la note sau la comportament, e nevoie și de o toleranță, dar minimă. După părerea mea profesorul trebuie să știe să privească anumite situații și din perspectiva elevului, chiar dacă situațiile nu sunt favorabile pentru el, numai așa îi poate explica elevului ce a greșit și cât.

Pregătirea în materia respectivă e necesară și cât mai bună, este obligatoriu să stăpânească domeniul în care este specializat foarte bine, este o formă de a-și câștiga respectul elevilor. Inteligența este necesară, atât pentru a nu se face de râs cât și pentru a fi în stare să-și stăpânească elevii atunci când se întrece măsura.

Defecte, păi, asta e mai greu de spus, nu prea mă pricep la alesul defectelor. Nu spun că un profesor să nu le aibă, ar pieri farmecul orelor... Cred că sunt acceptate mai mult egoismul și indiferența, asta îi face pe elevi să încerce mai mult, dar să și urască profesorii mai mult. Și nu pot să mă mai gândesc la altele, nu mă supăr dacă și ei mai greșesc, dar să nu dea vina pe noi, pentru că în unele cazuri fie că acceptați sau nu așa se întâmplă. Fiecare profesor are dreptul la defecte, doar sunt oameni, dar să nu și le proiecteze asupra noastră.

Un profesor care are majoritatea calităților descrise, ar fi un profesor bun în viziunea mea, defectele oricum le are, ca și noi elevii de altfel, deci nu trebuie să mă plâng.

Părerea mea!!

Dobre Ruxandra, I1D

Interviu cu domnul primar Emil Proșcan

Rep: Domnule primar, e o tradiție pentru noi să scriem despre foști elevi, pentru a înțelege cum era să fii elev în alt context. Ce fost esențial în viața dumneavoastră de licean?

E.P.: Îmi amintesc cu plăcere de acea perioadă, cea mai frumoasă și cea mai reprezentativă în formarea personalității mele. Ea mi-a amprentat existența.

Am absolvit Liceul B.P.Hasdeu din Buzău, o școală de tradiție, care, datorită exigenței și pregătirii de excepție a profesorilor, a reușit să formeze generații valoroase. Din anii de liceu țin minte... tinerețea. Ea a fost cea care m-a făcut să văd frumusețea vieții, care mi-a creat înalte vise, invitându-mă să lupt pentru ele. A fost perioada care mi-a creat amintiri de neșters, fiindu-mi etalon, față de care am putut să-mi măsoar dimensiunea și înălțimea pașilor viitori. Rămânem frumoși, puternici și buni cât timp păstrăm tinerețea în noi.

Rep: Faceți trăznăi?

E.P.: Da, sigur că da!

Rep.: Dacă spuneți că profesorii erau așa de exigenți, cum reușeați?

E.P.: Era o exigență foarte mare din partea profesorilor, în primul rând în latura pregătirii școlare, dar și în cea educativă și în cea comportamentală. Totuși făceam prostioare specifice vârstei. În vacanța ce a urmat clasei a 10-a eram într-o excursie cu profesori. Făceam multe excursii prin munți, cu piciorul. Acum văd că nu se mai poartă așa ceva. Mergeți cu microbuzul, cu trenul... Pe atunci profesorul Varvara, de geografie, purta cu demnitate o bască pe care la fiecare popas o pierdea. Noi, primind comanda să-i găsim basca, exasperați de repetarea manevrei, am hotărât să-i tăiem moțul de la bască. Nu pot descrie reacția pe care a avut-o când a văzut basca mutilată.

La banchetul care a urmat peste doi ani, printre cadourile oferite profesorilor, domnul profesor a primit o cutie mare, conținând multe cutii mici. În cea mai mică era moțul de la bască.

Rep: Super! Ce ghinion că domnul Istrate nu poartă bască. Alte întâmplări?

E.P.: Eram pe terasa unei cabane, într-o seară de vară, undeva în munți. Inventasem un joc. Din grupul nostru se alegea o persoană, care să stea la distanță, să nu audă ce vorbim noi. Alegeam dintre cei rămași pe cineva care devenea „Regele proștilor”. Jocul era o păcăleală. Celui păcălit îi explicam detaliile, cum că persoana care stă departe va veni și va întreba de trei ori Cine este Regele proștilor? Iar noi trebuia să țipăm în cor: „Eu!”. A doua oară când vom fi întrebați vom răspunde tot „Eu!”, dar și mai puternic, a treia oară urmând să spunem din toate puterile „Eu!”. După care ar fi urmat ca acela care întreba, să ghicească cine este regele proștilor și, în caz de nereușită, primea o pedeapsă. Ce nu știa păcălitul era că, a treia oară, când toată lumea urma să răspundă în cor „Eu!”, noi tăceam, iar păcălitul țipa singur: „Euul!”. Vă dați seama ce deliciu a fost când reușeam să ne păcălim profesorii și în liniștea aceea a pădurii, pe terasă fiind și alți turiști, profesorul nostru drag striga cât îl țineau plămânii: „Euul!”.

Rep: Cum ar fi elevul ideal de astăzi?

E.P.: Nu cred că se poate vorbi de așa ceva. Orice elev încadrat în limite normale de comportament și învățătură e deosebit prin felul său de a gândi, de a interpreta ceea ce are în jur, prin vise. E cel care conștientizează această perioadă extraordinară a vieții lui și o folosește numai și numai în interesul pașilor pe care îi va face în viață. Sper că și voi sunteți în această situație.

A consemnat Andreea Aprodu, 12 A

Primar Emil Proșcan

Imagini de la Balul Bobocilor, 12 oct. 2007

Primăria orașului Mizil

Drumul nesofitului (secvența haibun)

* Secoia I

firele

Primele flori au străpuns deja pământul ud. Pășesc cu atenție printre albe. Nu vreau să le strivesc. Pașii mei nu pot din păcate să împrumute atingerea caldă a lutului. Urmele se imprimă adânc, printre rândurile albe, adâncind iazuri de picături. Natura freacă în timp ce soarele crud își aruncă razele binefăcătoare din spatele cortinei de nori. Rămășițele nopții se dizolvă în crepuscului dilatant. . .

după orizont –
anunțând primăvara,
soarele roșu

Câmpul pare să se întindă la nesfârșit. În lumina abia născută din noapte, contururile sunt vagi. Nu îmi dau

seama unde sunt cu exactitate. Pădurea se profilează în zare, impunătoare, ca un zid impenetrabil. Verdele crud al frunzelor mă duce cu gândul la imensitatea stepelor. Între copaci se ascund atâtea și atâtea lumi paradisiace. Mă îndrept ca hipnotizat spre pădure.
*încă o dată
pădurea înflorită –
ca primăvara*

Văd deodată o strălucire aparte. Mă apropii și culeg din brazda afânată o scoică. Nu îmi pot explica cum a ajuns aici, în mijlocul câmpului, la o distanță atât de mare de ocean. Și totuși, nu contează. Strâng în mână cochilia. Stropii reci mă înfioară. Nu mai are rost să merg mai departe. Nicio pădure, nicio imagine grandioasă nu va putea să concureze cu simplitatea răcoroasă a scoicii. . .

(continuare în numărul viitor)

Flurașu Petre, București

Ochiul din oglindă

Constantin Tatiana se privește:

Numele meu este Constantin Tatiana. Locuiesc în orașul Târgoviște, județul Dâmbovița. Învăț la liceul Economic "Ion Ghica" și am 17 ani.

Din anul 2006 mă număr printre membrii Cenaclului literar „Elena Văcărescu” și mi-am făcut debutul literar în cadrul primei întâlniri a cenaclului, din luna noiembrie a anului trecut, în București.

Sunt o fire veselă, îmi place să râd și să mă bucur de tot ceea ce este în jurul meu. Atunci când am puțin timp liber de obicei îmi iau o carte și citesc ori acasă, ori în parc. Îmi place muzica, natura cu tot ceea ce cuprinde ea și în majoritatea timpului sunt implicată în proiecte de toate tipurile: firme de exercițiu, concursuri de poezie, campanii dedicate salvării naturii și în curând o să devin oficial membru voluntar al societății de Cruce Roșie din România.

Motto:

“Toamna ca o mireasă întârziată își lasă frunzele aurii, își sună muzica ei de oftări, prin grădini și peste nunta primăverii, pe scări de piatră și lângă statuile care apar dintre copacii goi...” I.V.G.B.

In memoriam

Trandafiri uscați de raze
Violet se colorează
Treptele de piatră veche... mor morminte părăsite

Cântec tandru se aude în zarea aurită de cristale
În frunze-mprăstiate de neant
O lacrimă se scurge...

O muzică plâpândă se compune
Când doi bătrâni oftează triști.
Au fost odată tineri,
Dar de pe-acum s-au dus.
În fiecare zi de toamnă,
Din drumul scurt al nemuririi
Zburau speranțe vesele-n grădini...

Pe scări de piatră reci
M-arunc acum îndurerată
Atâtea visuri pustiite
Se încadrează în portrete
Privește-mi chipul... îl cunoști?
Nu prea ai cum... tu m-ai pierdut... hai vino... un moment...
apoi să mori... te plimbi printre copacii goi...

Constantin Tatiana, Liceul Economic „Ion Ghica”, Târgoviște

Televizorul - prieten sau dușman?

Psiholog Gabriela Pană

Omul intră în contact cu lumea prin cele cinci simțuri: văz, auz, miros, gust, pipăit. Vederea este cea prin care captăm cele mai multe imagini și informații. De aceea televizorul are o influență extraordinară în dezvoltarea copilului. Printre rolurile pe care le îndeplinește în activitatea copilului se pot enumera:

*funcția cognitivă - prin intermediul televizorului și calculatorului, copilul obține informații cu privire la lumea în care trăiește, descoperă aspecte ale acestora cu care nu poate intra în contact direct, își lărgeste orizontul de cunoaștere;

*funcția de formare a unor abilități tehnice - prin folosirea televizorului încă de la vârsta preșcolară, copiii se familiarizează cu utilizarea noii tehnologii, care a devenit un element indispensabil în societatea contemporană;

*funcția de relaxare și petrecere a timpului liber - desenele animate, filmele, sunt modalități mai noi de distracție, utile atunci când contactul direct cu natura este imposibil.

Pel lângă contribuția benefică, importante sunt câteva aspecte negative ale obișnuirii copilului preșcolar cu televizorul:

1) Dezvoltarea unei viziuni și a unor atitudini greșite asupra lumii

Din punct de vedere psihologic, *copilul este predispus să imite* pe cei din jur, să preia modele de comportament de la adulți.

Atunci când televizorul devine mai important decât o discuție cu părintele sau chiar o activitate cu acesta, pericolul preluării modelelor necritice este mai mare. Mai ales dacă nu există o intervenție din partea părinților, prin selecția programelor urmărite de copii și chiar impunerea unor limite de timp pentru acestea.

La vârsta preșcolară, copilul nu discern exact elementele reale de cele imaginare, *nevoii sale de fabulos*, de fantezie i se răspunde prin programe TV "adecvate": desenele animate. Iată câteva idei greșite pe care copiii și le pot însuși în urma vizionării programelor TV și mai ales a desenelor animate violente și a filmelor "de acțiune":

*Violența e un fapt obișnuit. Un celebru psiholog relatea exemplul unei fetițe care, la auzul veștii că tatăl prietenei murise, a întrebat: "Cine l-a omorât?". Întrebarea reflecta presupunerea ei (rezultat al privitului la televizor) că violența e cauza normală a morții.

*Violența e necesară. Majoritatea actelor violente sunt comise de "băieții buni" pentru a-i învinge pe cei răi. De aici, copiii învață că violența e nu numai necesară, dar și eroică.

*Violența e amuzantă. În desenele animate, personajele se lovesc între ele spre a stârni râsul. Cei loviți nu suferă aproape deloc, își reiau activitatea după câteva momente fără a suporta consecințele reale ale violenței.

2) Pericol pentru sănătatea fizică

* Cinescopul produce o iradiere care conduce la dereglări neuro-somatice în organismul copilului: în urma acestei iradieri, sistemul nervos al acestuia se epuizează rapid.

* Șederea prelungită în fața ecranului de

televizor conduce la tulburări astenonevrotice: din pricina sedentarismului se dereglează funcționarea intestinului, din organism se elimină defectuos toxinele rezultate din metabolismul organismului și copiii se îmbolnăvesc frecvent. Tentația de a petrece ore în șir vizionând diferite programe televizate și de a ronțâi în același timp duce la obezitate, diabet, boli cardiovasculare precoce etc.

* Televizorul este nociv pentru ochi. Chiar dacă nu provoacă probleme de vedere grave, activitatea la calculator, fiind foarte solicitantă pentru ochi, devine un cadru propice pentru amplificarea problemelor de vedere deja existente.

3) Tulburări la nivelul dezvoltării psihice

Există jocuri pe computer cu accentuat caracter instructiv, în care copilul are de realizat sarcini prin care își antrenează memoria, operațiile gândirii, spiritul de observație etc. Cele mai multe jocuri, însă, îl plasează pe copil într-o lume puternic simplificată, condusă după câteva reguli exacte, de la care nu se poate abate. În știința și în orice activitate umană "vie" este necesară însă intuiție creatoare, capacitate de adaptare la situații noi, nu o serie de algoritmi învățați și folosiți în mod repetat, ca în jocul pe calculator.

Din efectele negative ale televizorului la nivel psihic se evidențiază următoarele:

- scăderea capacității de memorare
- dificultăți în învățare
- dificultăți în concentrarea atenției

Un studiu, realizat în 2004 de un grup de medici din Seattle a relevat că televizorul poate fi foarte nociv pentru copiii sub 2 ani. Cercetările au arătat că fiecare oră petrecută de un copil mai mic de 2 ani în fața televizorului crește cu 10% șansa ca acesta să aibă mai târziu deficiențe de atenție. "*Creierul unui copil la această vârstă se dezvoltă foarte repede, iar imaginile de la televizor sunt o stimulare nervoasă nenaturală la acest nivel*", a precizat Dimitri Christakis, doctorul care a condus acest studiu. Motivul principal este faptul că imaginile de televiziune se schimbă foarte rapid, ceea ce creierul uman aflat încă într-un stadiu incipient de dezvoltare nu poate suporta. Și la vârste mai înaintate, peste 2 ani, stimularea vizuală foarte mare și consumul nervos specific duc la scăderea capacității creierului de a-și focaliza atenția asupra unei singure activități, ca și la oboseală intelectuală.

Academia Americană de Pediatrie (AAP) a recomandat pentru copiii sub 2 ani să nu se uite la televizor, iar copiii mai mari de 2 ani să nu se uite mai mult de două ore pe zi.

TEST

DA NU
DA NU
DA NU
DA NU
DA NU

- [illegible]

"My kids don't watch TV. ... We have televisions but they're not hooked up to anything but movies. TV is trash. I was raised without it. I didn't miss anything. TV is poison." -Madonna.

Gândiți-vă la un număr de la 1 la 10. Înmulțiți numărul cu 9 și aflați suma cifrelor. În această scădeți 5. Numărului obținut îi atribuiți litera corespunzătoare (1=A, 2=B...) și vă gândiți la o țară ce începe cu această literă. La ultimul număr obținut adăugați 1, prin același procedeu găsiți-i litera corespunzătoare, și vă gândiți la un animal ce începe cu această literă.

Răspuns: In Danemarca nu exista elefantii !!!

Muzică românească

8

Formații

1. 3SE
2. Akcent
3. B. U. G. Mafia
4. Animal X
5. Paraziții

Interpreți

1. Ștefan Bănică
2. Andra
3. Morandi

9A

Formații

1. Simplu
2. Animal X
3. Activ
4. 3 Sud Est
5. B. U. G. Mafia

Interpreți

1. Andra
2. Gică Petrescu
3. Adela Popescu
4. Corina
5. Nicu Păleru

9B

Trupe:

1. B. U. G. Mafia
2. Simplu
3. Akcent
4. Anonim
5. Paraziții

Interpreți

1. Andra
2. Cheloo
3. Alex
4. Grasu XXL
5. Cleopatra Stratan

9C

Trupe:

1. Ombladon
2. Vama (Veche)
3. Bitză
4. DJ Rynno feat Silvy
5. DJ Project Stratan

11B

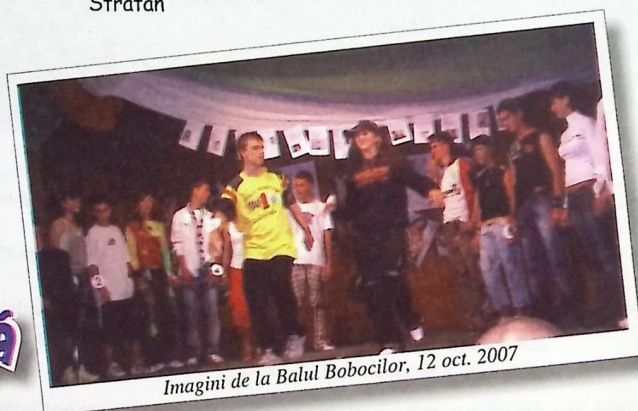
Formații

1. D. J. Project
2. Activ
3. Fly Project
4. Holograf
5. 3SE

Interpreți

1. Andra
2. Ștefan Bănică Jr.
3. Adela Popescu
4. Delia
5. Mihai Treistariu

Muzică străină

Imagini de la Balul Bobocilor, 12 oct. 2007

8

Formații

1. The Pussycat Dolls
2. RBD
3. Black Eyed Peas
4. Scooter
5. Peace

Interpreți

1. Eminem
2. Akon
3. 50 Cent
4. Shakira
5. Snoop Dog

9A

Formații

1. The Pussycat Dolls
2. Black Eyed Peas
3. RBD
4. Tokio Hotel
5. Blue

Interpreți

1. Akon
2. Nelly Furtado
3. Eminem
4. Justin Timberlake
5. Shakira Sean Paul

9B

Trupe:

1. Pussycat Dolls
2. Depeche Mode
3. Backstreet Boys
4. G-Unit
5. Placebo

Interpreți

1. Eminem
2. 50 Cent
3. Beyoncé
4. Akon
5. Shakira

11B

Formații

1. RBD
2. Deep Dish
3. Pussycat Dolls
4. Depeche Mode
5. Tokio Hotel

Interpreți

1. Shakira
2. Beyoncé
3. Nelly Furtado
4. Justin Timberlake
5. Sean Paul

TOP 10 - tubes de France

realise par XII-e C - 2006-2007

1. Viens jusqu'à moi - Elodie Frege et Michal
2. Helene - Roch Voisine
3. Savoir aimer - Florent Pagny
4. Je suis malade - Lara Fabian
5. Je l'aime a mourir - Francis Cabrel
5. Le geant de papier - Jean Jacques Laffont\Pierre Bache
7. Belle - Bruno Pelletier, Garou et Luc M.
3. Et si tu n'existais pas - Joe Dassin
3. J'espere - Marc Lavoine et Quynh Anh
10. D'amour ou d'amitie - Celine Dion

imagini de la Balul Bobocilor, 12 oct. 2007

11C

Formații

1. D. J. Project
2. Vama Veche
3. Holograf
4. Voltaj
5. Morandi

Interpreți

1. Andra
2. Nico
3. Luminița Anghel
4. Mihai Treistariu
5. Ștefan Bănică Jr.

12B

Formații

1. D. J. Project
2. Morandi
3. Voltaj
4. Compact
5. Simplu

Interpreți

1. Andra
2. Fuego
3. Dan Bitman
4. Ștefan Bănică
5. Nico

12C

Formații

1. Paraziții
2. Univers Mizil
3. Activ
4. Vița de Vie
5. Voltaj

Interpreți

1. Florin Salam
2. Adrian Despot
3. Andra
4. Dan Bitman
5. Gil Dobrică

Muzică străină

11C

Formații

1. Pussycat Dolls
2. RBD
3. GreenDay
4. Him
5. Backstreet Boys

Interpreți

1. Brian Adams
2. Shania Twain
3. Nelly Furtado
4. Justin Timberlake
5. Beyoncé

12B

Formații

1. Pussycat Dolls
2. Black Eyed Peas
3. Linking Park
4. Metallica
5. R. B. D.

Interpreți

1. Celine Dion
2. Kylie Minoue
3. Christina Aguilera
4. Shakira
5. J. Timberlake

12C

1. RBD

2. Coldplay
3. Pussycat Dolls
4. D12
5. ABBA

Interpreți

1. Eminem
2. Akon
3. Elton John
4. Shakira
5. 50 Cent

9C

Interpreți

1. Yves Larocke
2. Avril Lavigne
3. David Guetta
4. Beyonce
5. Justin Timberlake

Cea mai slabă verigă

Nivelul tău intelectual cu un mic test simplu alcătuit din patru întrebări. Trebuie să răspunzi instantaneu, fără să te gândești prea mult.

ATENȚIE: vei găsi răspunsul la fiecare întrebare ceva mai jos!

Întrebarea 1:

Participi la un concurs de alergări, îl depășești pe cel de pe a doua poziție. În ce poziție te afli?

Pentru cea de-a doua întrebare încearcă să te gândești mai puțin!

Răspuns 1:

Dacă ai răspuns că vei fi primul este complet fals. L-ai depășit pe al doilea, deci i-ai luat locul. Vei ajunge al doilea.

Întrebarea 2:

Dacă îl depășești pe ultimul, în ce poziție vei ajunge?

Răspuns 2:

Dacă ai răspuns penultimul, te-ai înșelat din nou. Gândește-te un pic... Cum poți să-l depășești pe ultimul? Dacă tu ești în urma lui atunci el nu mai este ultimul. Răspunsul era imposibil! Se pare că gândirea nu este punctul tău tare. Ai șanse să fii cea mai slabă verigă !!!

Să continuăm, vom încerca altceva, nu fă însemnări pe hârtie și nu folosi minicalculatorul și amintește-ți că trebuie să răspunzi instantaneu!

Întrebarea 3:

Ai 1000. Adaugă 40. Adauga 1000. Adaugă 30. Și încă 1000. Plus 20. Plus 1000. Și plus 10. Care este totalul?

Răspuns 3:

5000 ??? Greșit din nou!!! Răspunsul corect este 4100. Refă calculul cu un minicalculator. Se pare că azi nu este cea mai bună zi a ta !!!

Ultima, ar trebui să răspunzi corect măcar la asta !!!!

Întrebarea 4:

Tatăl Tanței are 5 fete:

1. Chacha
2. Cheche
3. Chichi
4. Chocho

Întrebare: Care este numele celei de-a cincea? Gândește repede...

Răspuns 4:

Chuchu ??? Greșit Tanța, nenorocitul !!!

Pricepe și tu întrebările...
Este clar că tu ești cea mai slabă verigă...
La revedere...

Scrisoarea unei mame blonde către fiul ei

Dragă fiule,

Îți scriu aceste rânduri ca să știi că îți scriu. Dacă primești aceste rânduri, înseamnă că au ajuns cu bine. Dacă nu o primești, atunci să mă anunți pentru a ți-o mai trimite o dată.

Îți scriu încet pentru că știu că tu nu citești prea repede.

Acum câteva zile tatăl tău a citit că majoritatea accidentelor se petrec la o distanță de un kilometru de casă. De aceea ne-am hotărât să ne mutăm mai departe. Noua casă este minunată; are și mașină de spălat, dar nu știu sigur dacă merge. Ieri, am băgat lenjeria în ea, am tras de manetă și de atunci n-am mai văzut-o.

Vremea pe aici nu e foarte rea. Săptămâna trecută n-a plouat decât de două ori: prima dată a ținut trei zile, a doua oară patru zile.

Apropo de ȳesta pe care o voiai, unchiul Petre mi-a spus că dacă o trimitem cu nasturi, cum sunt ei grei, o să coste mai mult; atunci am tăiat nasturii și i-am pus în buzunarul vestei.

În sfârșit, l-am îngropat pe bunicu'. L-am găsit când ne-am mutat. Era în dulap din ziua în care a câștigat la "de-a v-ați ascunselea".

Să-ți mai zic că alaltăieri a explodat bucătăria și tatăl tău și cu mine am "zburat" din casă. Ce emoție! A fost pentru prima dată după mulți ani când tatăl tău și cu mine ieșim împreună undeva. A venit doctorul să vadă dacă suntem în regulă, și mi-a pus un tub din sticlă în gură. Mi-a zis să nu vorbesc 10 minute. Tatăl tău s-a oferit să cumpere tubul acela.

Și... dacă tot vorbim de taică'tu, te anunț că și-a găsit de lucru și e foarte mândru de asta. Lucrează peste aproape 500 de oameni. L-au angajat să tundă iarba în cimitir.

Sora ta Julia, cea care s-a căsătorit cu soțul ei, a născut în sfârșit, da' nu știm încă sexul copilului. N-aș putea încă să-ți spun dacă ești unchi sau matusă.

Taica'tu a întrebat-o pe sora-ta Lucia dacă mai este însărcinată. Lucia i-a zis că da, în 5 luni de-acum; atunci taică'tu a întrebat-o dacă era sigură că era al ei. Ea i-a spus 'sigur că da'. Ce fată sigură... câtă mândrie! Așa fată... așa tată!

Vărul tău, Paul, s-a căsătorit și se roagă zilnic în fața soției lui. E fecioară!

Nu l-am mai văzut pe unchiul Vasile, ăla care a murit anul trecut...

Cel mai rău e frate-su' ăla mic, Ionuț. A încuiat mașina și a lăsat cheile înăuntru. A trebuit să se ducă până acasă să aducă dublura ca să ne scoată pe toți de acolo.

Fiule, să știi că nu pot să-ți trec adresa pe plic pentru că n-o știu. De fapt, ultima familie care a locuit aici, a plecat cu numele pentru a le pune la noua adresă.

Dacă o vezi pe Margareta, transmite-i salutarile noastre. Dacă n-o vezi nu-i spune nimic.

Mama ta, care te adoră.

P. S. Aveam de gând să-ți pun și niște bani, dar deja am închis plicul.

Perle de V. I. P. -uri (prețioase?)

Omul este o persoană umană. (Gheorghe Hagi)

Nu mai e mult până mai e foarte puțin. (Gigi Becali)

Am citit Manualul războinicului luminii cu doua markere. Cu galben am subliniat pasajele care mi'au plăcut și unde m'am identificat cu eroul cărții, iar cu verde pe cele care nu mi'au plăcut și nu le'am citit. (Gigi Becali)

Sper că lucrurile astea nu au nici o legătură cu gripa aviatică. (Loredana Groza)

Ouale lui Adrian Năstase sunt de găină. (Ion Iliescu)

Rog poporul român să stea cu mâinile și picioarele depărtate ca săl pătrund cu energia mea. (C. Mudava)

România este o țară pe care, cu cât o cunoști mai mult, cu atât o înțelegi mai puțin. (Jonathan Scheele)

Îmi amintesc că doi dintre experții finanțiști ai cabinetului PSD se numeau Văcăroiu și Boulean. (A. Pleșu)

Nu am mașină, dar merg destul de des cu taxiul. Ȳsta e viciul meu, sunt taxicoman. (Radu Cosașu)

Nu m-aș duce să văd un film de Sergiu Nicolaescu nici dacă ar rula în holul blocului unde locuiesc. (Victor Rebengiu)

La Ministerul Culturii lucrurile sunt limpezi: un Puric n-are cum să se certe cu o Muscă. (Dan Puric)

Sunt rudă cu Andrei Rațiu la fel cum e Petre Roman rudă cu autocamioanele Roman. (Ion Rațiu)

Când ne-am întors în țară, după 1990, la primul concert, Nicu Covaci s-a apropiat de mine și mi-a spus: "Ȳndărică, trebuie să ne purtăm frumos cu copiii ăștia, cine știe căți or fi ai noștri". (Ovidiu Lipan)

Există oameni în acest parlament al României cărora nu poți să le ridici imunitatea nici cu Viagra. (Paula Ivănescu)

Gigi Nețoiu se bagă în vorbă ca virgula între subiect și predicat. (Adrian Păunescu)

Dacă fotbalul în sala se numește futsal, mă întreb cum ar trebui să-i spunem fotbalului care se joacă în curte. (Mihai Stoica)

culmea urâteniei: să nu se întoarcă la tine nici bumerangul
culmea prostiei: un polițist blond
culmea nesimțirii: să scrii pe colivă la mulți ani
culmea ghinionului: să faci pe prostul și să rămâi așa!
culmea fizicii: să paști un cal puternic pe un câmp magnetic.
culmea ceasului deșteptător: să sune ocupat...
culmea curajului: să sari de pe un bloc de desen!
culmea răbdării: să iei apă în gură și să stai cu fundul pe aragaz până fierbe apa!
culmea melancoliei: să cazi pe gânduri și să-ți rupi mâna.
culmea secetei: să alerge copacii după câini.
culmea geografiei: să deschizi „Porțile de Fier” cu „Cheile Bicazului”
culmea înotului: cu o mână să înoți, cu cealaltă să dai din picioare.
culmea cutremurului: să urci cu liftul și să cobori cu apartamentul!
culmea lăcomiei: să mănânci bătaie și să nu te sature!

CULME... CULMINANȚE

Dracula la grădiniță

De trei zile și trei nopți contele Dracula era foarte mâhnit pentru că pierduse ceva foarte drag. Căutase prin toate locurile sale preferate: prin cimitir, prin morgă, prin criptă și... nimic. Ce putea să fie chiar așa de drag lui Dracula? Păi...

- Ursulețul meu! Dorm cu el! Unde poate fi?

Dracula avea un ursuleț de pluș pe care îl purta într-un buzunar interior al mantiei sale. Ursulețul era primul lucru pe care îl puneă Dracula pe pernă, înainte chiar de a-și pune și el capul pe pernă și de a-și băga degetul în gură.

Deși se speria de moarte de copiii mici, el trebuia să caute în cel mai înfricoșător loc din oras, singurul loc în care nu căutase ursulețul: grădinița.

Se apropie temător de grădiniță. I se păru că își vede ursulețul pe geam. Când a intrat în grădiniță, a țipat ca o fetiță:

- Aaaaa! Copii! Ajutor! și a sărit ca ars.

Când și-a făcut curaj să dea nas în nas cu copiii și a intrat în clasă, a fost asaltat de copii:

- Ce palid sunteți!

- Ce dinți urâți! Duceți-vă la dentist!

- Gânganie! Dă-mi ursulețul!

- Nu ți-l dau! Nu e ursul tău!

- Ba e!

- Ba nu e! Ursul ăsta e al meu! Are pata asta de ketchup la gură!

- Hei, namilă! Eu nu am nici un urs, ci o rață de cauciuc!

- Al meu e portocaliu!

- Al meu are buline!

- Nu e aici! Ursulețul meu e roz cu fustiță mov și are o ureche roasă! zise Dracula, plângând. Hei, dar ăsta e ursul meu! strigă Dracula, luând ursul unui copil.

- Oaaa! Doamna educatoare!

- Ce e? Vai, dar deja e Halloween-ul? vorbi educatoarea, uitându-se la Dracula.

- Nu, el mi-a luat ursulețul! Omul ciudat!

- Ce urât! Cum te numești? întrebă doamna educatoare pe Dracula.

- Dracula.

- Ei, nu!? Mimi, ia vino încoace și dă afară cu mătura pe domnul!

Afară, fără urs, Dracula începu să plângă. Dar un copil se apropie de el și îi zise:

- Uite ursulețul meu! Ți-l dau ție!

- Mulțumesc. Colecționezi cartonașe cu fotbaliști?

- Da!

- Uite, acesta e unul din cele mai rare cartonașe, doar 3 în toată lumea. E al tău.

- Mulțumesc și eu. Pa!

Și așa Dracula a dormit din nou liniștit.

Geambașu Ioana și Răducanu Rucsandra, cls. a 4-a.

PERLE... mobile

○ - S-a deblocat, da?, îl întreb - Da, dar acum îmi spune să introduc codul de zăvorăre al clavierului.
○ Sună cineva (o doamnă) și-mi spune: "Vă rog D-le să trimiteți imediat pe cineva aici deoarece vecinul de deasupra care are telefon la Dvs. implantează unde electromagnetice. Este turbulent, bea și este nebun. Chiar și în mașină și-a implantat aceste unde".

○ Don'țoară, am câlcat cu mașina pe telefon... și acum s-a blocat!

○ El: Fiți amabil, cum pot afla nr. de telefon al cartelei de pe care vă sun? eu: Când ați cumpărat-o nu vi s-a spus numărul? el: Păi... să fiu sincer, o am de la un băiat care a furat-o de la cineva și... eu am furat-o de la el!

○ D-ră, spuneți-mi și mie, tot văd pe telefon "Contactați operatorul de rețea..." Cine este, dați-mi și mie nr-ul lui de tel. să-l sun și să văd ce vrea de la mine?

○ Nu mi-a venit rețeaua!!!

○ "Nu știu ce se-nîmplă, nu mai pot trimite mesaje, iar de azi-noapte îmi vine în continuu același mesaj..." și care e textul mesajului? - "noapte bună, neluțu"...

○ D-ră, mi-a spus un prieten să sun la dvs. din cauză că are "indicele ascuns"

○ D-ră, cum "bag" cartela asta de 12\$ în telefon ca să-l încarc, că-i prea mare și nu are loc.

○ Era vorba de formula de deblocare a Pin2. Nu reușise să-l deblocheze. Eu: "... și, spuneți-mi, vă rog, din ce poziție ați introdus această formulă?" El: "Păi... din poziția normală a omului, din picioare."

○ Doamnaaaaaa!!!! dacă vorbesc la telefon din cadă mă curentez?

○ Eu: Nu vă aud! Vă rog îndreptați-vă către o fereastră! El: Unde să mă mai duc, dom'le? Eu sun din Costești și sunt pe acoperișul casei!!!!

○ "Doamnă, am un mesaj pe telefon, mi-a apărut o "față", adică un cap pătrat cu un ochi și un nas. Ce fac acum cu fața?"

○ "Am încercat să dau un telefon și o voce blondă îmi tot spune că sunt conectat la departamentul de plăți, așa sunt toate blondele, dom'ne, cum le bagi în seamă, cum te pune la plată" până la ce înălțime am semnal? Vreau să sar cu parașuta, și...

CV-ul unui disperat

Responsabilități: Pentru ca am o fatza charismatica si doi ochi extrem de patrunzatori, responsabilitatea mea era sa-i ametesc pe clienti. Fiind expert in limbaj nonverbal si cunoscand in detaliu tehnicile de persuasiune folosite de indieni, am reusit, pe parcursul a 2 ani de zile, sa imi dezvolt un sistem infailibil de șmecherii bancare. Recunosc ca au fost si oameni care s-au prins ce fel de vulpoi sunt si am suferit mult din cauza asta. Dar niciodata nu m-am dat batut, pentru ca, asa cum zicea si Einstein: "Nu incerca sa ajungi om de succes. Incearca sa ajungi om de valoare".

Recomandari: Nu-mi place sa ma laud, dar imi permit sa subliniez faptul ca pot fi recomandat cu usurinta de orice politist sau procuror din lasi. Lasand la o parte functionarii MAI, legaturile mele cu diverse personalitati din lumea buna a capitalei - Ana Lesko, Sarmalele Reci, Bamby sau Indigo - sunt deja cunoscute, asa ca le voi trece si pe ele pe lista celor care imi pot da, la nevoie, o recomandare tzeapana.

Educatie

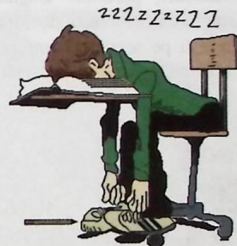
Studii: Am terminat la propriu liceul "Stefan Moisil Budashu" din lasi, sectia viticultura. Am fost singurul din generatie care a obtinut in fiecare an premiul unu, doi si trei.

Dupa liceu, am facut o pauza de 2 ani, ca sa ma distrez si sa-mi traiesc viata la max. Dupa aceasta intrerupere am intrat cu pila la Facultatea "Ion Ionescu de la Cluj", din lasi, la sectia - Latină și mecanică fină. Cursuri, certificări & premii: de ce sa mint, nu am.

Cunoștințe PC: pot spune că sunt o persoană care ține pasul cu noua tehnologie. Cunosc la perfecție programele Winamp, Opera, Google și kituri.

Alte cunoștințe, aptitudini sau observații relevante pentru CV-ul tău

- pot sa îmi dau degetul peste cap;
- sunt o persoana gospodara, atrasa mereu de ceva nou;
- simt nevoia să am si eu un preten cu care sa vorbesc;
- îmi place sa dorm in fan;
- va rog din suflet sa mă angajați, că nu mai rezist în construcții;

Mini interviu

1. Care este cea mai mare realizare profesională de până acum?

Faptul că am avut unde mă duce si de unde veni.

2. Care este cel mai mare eșec profesional de până acum?

Mi-am luat, din greșeală, salariul în avans, într-o zi când nu era nimeni în firmă.

3. Unde vă vedeți peste 5 ani?

Pe DN 81.

4. Care este cel mai mare vis pe care-l aveți? Care este idealul dumneavoastră în carieră?

Mi-ar place tare mult să pot face ceva deosebit și folositor în același timp. Nu cum am făcut până acum.

5. Care este jobul care credeți că vi s-ar potrivi cel mai bine?

Creator de reclame mascate. A doua opțiune ar fi paznic, pentru că poți să dormi la muncă.

6. Descrieți compania ideală în care ați dori să lucrați?

O companie unde să avem totul la discreție: pixuri, hârtii, cerneală.

7. Care este departamentul în care doriți să lucrați (aveți dreptul la o singură alegere)? Explicați de ce credeți că sunteți potrivit și de ce ați făcut această alegere!

Nu mă interesează în ce departament lucrez și va explic și de ce. Sunt disperat.

8. Detaliați personalitatea dumneavoastră (hobbyuri, aspirații, ce va motivează, stil de viață și lucru, etc).

După cum se știe, am o personalitate complexă, un stil aparte, o îmbinare de hard compact rock cu city house și etno. A fost foarte frig la filmări, dar am rezistat, pentru că am avut o

Parafraze în cheie comică

Educație mortală (muzicală)
Rumoarea legii (rigoarea)
Marea urnire
Ciulinii Bădăranului (Băărganului)
Viața ca o paradă (pradă)
Compliment in direct
Substantiv protiu

Cortegiu muzical
Sensuri Fecundare
Teorie liberală
Corupție vulcanică
Ședință cu pereții
Strâmtoarea fosfor

Selecții dintr-o temă la
română a clasei a IX-a C

Profesor Luminița Burlacu

Au transpirat cu umor pe ogor elevii:

Păun Veronica, Dinu Ștefania, Dușu Diana,

Divoiu Iulia, Dumitrașcu Elena, Barbu Florentina,

Perșinaru Georgeta

Nicolae Steinhardt, un creștin al zilelor noastre

Părintele Milea: „L-am însoțit pe Steinhardt la Mizil”

Pe 9 martie 2007, în Liceul Teoretic „Gr. Tocilescu”, a avut loc **seminarul-memento** intitulat „**Nicolae Steinhardt-un creștin al zilelor noastre.**”

Proiectul, realizat de **Liga Tineretului Creștin Ortodox Mizil** în colaborare cu Liceul Teoretic „Gr. Tocilescu”, a fost coordonat de

președintele Ligii Tineretului Creștin Ortodox Mizil, **Vasilescu Dumitru** și de profesorii de română **Burlacu Luminița** și **Bădicioiu Laurențiu**.

Au participat invitați de marcă: părintele doctor **Mihail Milea** (doctorat în teologie obținut la Atena), profesor la Seminarul din Buzău și președintele Fundației Creștine Sf. Sava, **Cornel Constantin Ciomăzgă**, profesor universitar, membru al Uniunii Scriitorilor din România, trimisul Patriarhiei Ortodoxe Române la bibliotecile din Sfântul Munte Athos pentru a studia contribuția României la Ctitoria unor Mănăstiri, părintele **Bogdan Georgescu**, asistent universitar la UPG Ploiești, doctorand al Facultății de Litere din București pe secția de antropologie creștină. Aceștia li s-au alăturat: părintele **Croitoru Gheorghe** și părintele

Alin Sandu de la Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, părintele **Ardeleanu Romică** de la Biserica „Sf. Ioan”.

Au fost prezente personalități ale vieții culturale și sociale mizilene. Sala a fost arhiplină, la seminar participând atât membri ai Ligii cât și numeroși elevi ai liceului.

Au făcut comunicări:

Pr. dr. Mihail Milea și **prof. univ. Constantin Ciomăzgă**. Ambii au evocat ilustra personalitate a lui Steinhardt mai ales din perspectivă teologică. Părintele Milea a subliniat că l-a însoțit pe Nicolae Steinhardt când acesta a trecut prin Mizil.

Prof. Luminița Burlacu - „Creștinismul nu se confundă cu prostia, prostia e un păcat.”

Prof. Laurențiu Bădicioiu - „Moment de reflecție”. (prezentare audio-video)

Seminarul dedicat lui Nicolae Steinhardt a fost moderat de ing. **I. Oles**.

Momentele de intermezzo dintre comunicări au fost însoțite de muzică religioasă (*Corul de muzică psaltică al Seminarului Teologic Buzău*).

În final, participanții au asistat la un Moment muzical excepțional: formația bucureșteană „*Einuiea*”, de la Muzeul Țăranului Român (mulțumim lui **Cosmin Manolache**), a încântat audiența cu câteva piese a căror linie melodică inedită (amestec de jazz, etno și blues) s-a înscris în frumusețea și gravitatea datorate temei acestui seminar: scriitorul și teologul **Nicolae dela Rohia**.

Sărbătoarea Liceului „Grigore Tocilescu”, prima ediție

Mesaj adresat elevilor :

*„Este ușor să-nveți a merge.
Important este încotro te-nndrești.
Știm că nu toți copiii sunt la fel.
Noi, împreună cu familia ta, te călăuzim spre reușită și
împlinire căci tu ne reprezinti.
Vino alături de noi!”*

Marți, 30 ianuarie, de Sfântul Grigore, a avut loc prima ediție a sărbătoririi Liceul „Grigore Tocilescu”, cu ocazia Sfântului Grigore. A fost o sărbătoare plină de evenimente, urmărite de numeroși invitați importanți.

La eveniment au fost participat: **Matei Gheorghe**, inspector școlar general, **Doru Dumitrescu**, inspector general în Ministerul Educației și Cercetării, inspectorul

școlar **Ghizilă Petru**, **Nicolae Alexandri**, subprefectul județului Prahova, **Emil Proșcan**, primarul orașului Mizil, **Gheorghe Brezeanu**, viceprimarul orașului Mizil, părintele protopop **Ștefan Mușat**, protoieria Urlați, părintele **Croitoru Gheorghe** și părintele **Ardeleanu, Maria Tocaci**, șef Serviciu Plan școlarizare, Rețea școlară, Salarizare, Normare, Informatizare și Administrativ, **Anca Barbu**, contabilul șef al Inspectoratului Școlar Prahova, directorii de unități școlare mizilene și din județ alte personalități ale

învățământului prahovean. Activitatea a fost coordonată de următorii profesori: **Victor Minea**, director al liceului, **Constantin Istrate**, directorul adjunct, **Liliana Mihăilă**, responsabil cu proiecte educative și **Laurențiu Bădicioiu**, profesor documentarist.

Timpul s-a scurs repede, activitățile succedându-se într-un ritm alert. Coordonați de profesorii liceului, care au format echipe și din elevii implicați, aceste activități au fost urmărite de toți invitații, sălile în care s-au desfășurat fiind aproape pline. Hazarde geografice, handbal, dezechilibre ecologice, integrare europeană, vizitarea liceului, cvasi-inaugurarea **Centrului de Documentare și Informare (CDI)**, acolo unde timpul începe dincolo de ușă, slujba din hol, zborul porumbeilor voiajori aduși de Breten (11D) și Crăciun(seral), porumbei lansați la finalul sărbătorii. Toate au fost atractive și au generat comentarii favorabile din partea invitaților.

Activitățile au fost coordonate de profesorii: **Michnea Ivanca** și **Șerban Cătălin**, **Covaliuc Milena** și **Șoldea Viorel**, **Pavel Elena** și **Laura Smedoiu**, **Daniel Ivan** și **Tudor Emilia**, **Cozma Gabriel** și **Oprea Romeo**. Toate cadrele didactice au participat la reușita acestei sărbători aflate la prima ediție.

Dincolo de toate aceste spectaculoase activități a asistat, ca un stoic istoric, la prima lui sărbătorire, **Grigore Tocilescu**.

Și, pentru că nu le știam impresiile invitaților, am inaugurat **CARTEA LICEULUI**. Așa le-am citit gândurile...

(vom reveni)

Prof. Laurențiu Bădicioiu

MUNTELE VRĂJIT ȘI SFINXUL CU IRIȘI ARȘI

Sinaia, gura de rai a cerului

Aer și lumină. Solitudine.

Noi nu avem piramide. Dar munții? Eu cred că munții sunt piramide naturale, catedrale genuine cu poteci stâncoase. Treptele lor duc spre cer. Liniștea muntelui vrăjit urcă spre soarele răsărind și cade cu soarele care se stinge treptat. Ea tăinuiește orgoliul uriașului de piatră. Aerul viu și lumina înaltă se strecoară împreună ca o plasmă printre norii albaștri. Acolo, sus, doar vulturii gustă ambrozia cerului. Oameni și brazi. Vulturi și stânci. Aer și lumină. Solitudine. Reflecție.

Cerul iubește muntele.

Sinaia, oraș îndumnezit, mai aproape de cer, ridicat pe inima muntelui, înconjurat de înălțimi de granit. Jos **Cazinoul**, **Peleșul**, muzeele, hotelurile, terasele. Sus provocarea, îndrăzneala, tăria cerului. Jos oamenii. Sus brazii și caprele negre. La Sinaia, și oriunde pe Valea Prahovei te simți copleșit, prea om, în măreția care te înconjoară.

Și totuși... Deși nemișcat, muntele vorbește. Deși împietrit, muntele respiră. Deși atât de masiv, el privește cerul cu dragoste și recunoștință. O dragoste mută, mărturisită zilnic. Și cerul iubește muntele. Altfel nu se poate. E atât de frumos... Și cerul, noaptea, atât de înstelat deasupra lui...

Deal de piatră sălbatică. Profil de indian.

Lângă cer, oraș veghează el, verticală de piatră sălbatică, dominând civilizația văii. Privesc pe fereastra camerei de hotel. Fac un exercițiu de alpinism mental. Îmi înalt privirea spre munte odată cu gândul. Mă las (se) dus de gându-mi care escaladează muntele. Ca o vrajă. Oamenii rămân jos. Gândul meu, cocoțat pe privirea-mi urcătoare, se cațără mereu, neobosit, atras de grandoea uriașului încremenit. Deodată, la o răscruce, sus, pe o orizontală de granit, se izbește de o stâncă având chip de om. 'Ce să fie', aud întrebarea gândului? Fizionomia îi este împietrită. Profil de indian. Privește întors, cu ochii orbi, undeva departe, răsucindu-se spre geneză. 'Sfinxul', aud șoapte insistente în jurul meu. 'Sfinxul'. 'Este Sfinxul!' Dar trupul? Unde este trupul? Nu văd trupul Sfinxului. Se insinuează un gând: 'poate că muntele întreg, muntele de sub el îi este trup.' „*Dați-mi un trup, voi munților(...). Pământule larg, fii trunchiul acestei năpraznice inimi.*” (Lucian Blaga, „*Dați-mi un trup, voi munților.*”)

Sfinxul cu iriși arși.

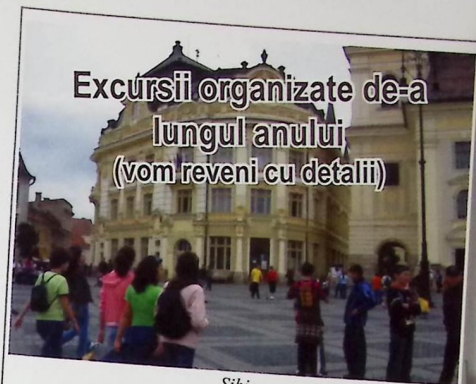
Acum înțeleg: muntele acesta frumos este trupul Sfinxului. Îmi plimb gândul pe fața lui și îl cercetez palmă cu palmă. Simt cum vântul îi taie nemilos de mii de ani fața. Ploaia îi este plâns pe piatra chipului. Riduri adânci îi brăzdează fața, albiile plânsului pluvial. Tristețea-i ancestrală și enigmatică o disting în orbitele-i goale. Sfinxul are iriși arși. Privește orb spre anistorie. Călătoresc cu el înapoi, călare pe timp. Descoperim împreună o stâncă singuratică, mândră, conștientă de sine. În ea scanez, în nuce, capodopera. Sfinxul, sub coaja de piatră, așteaptă ca ploaia să-l nască și să îi fie mamă, iar vântul și zăpada să-l modeleze montan. Mai târziu, el, Sfinx al zăpezilor de acolo de sus, unde nu mor niciodată, să privească timpul și spațiul cu nepăsarea eternității. „Nemuritor și rece...”

Sinaia, gura de rai a cerului. Înapoi pe pământ.

Gândul mi se întoarce în prezent odată cu cel al Sfinxului, conștient de sine acum. Enigma fiind explicată, gându-mi revine la fereastra de unde privea sufletului meu începuse explorarea. Deschid fereastra, dar Sfinxul nu-l mai văd. Văd Sinaia, gura de rai a cerului, așezată în munții străvechi ai patriei. Se face noapte. O mai privesc o dată și plec să visez. Cerul înstelat este deasupra mea și visele stau să se nască. Trebuie doar să adorm. Noapte bună, Sfinx bătrân!

Excursii organizate de-a lungul anului

(vom reveni cu detalii)

Sibiu

Olănești

Târgoviște

Sinaia

În numărul acesta:

Muzică de clasă
Absolvenții încotro?
Interviu Alexandru Mironov
Drepturile elevilor
Uniforme ... Uniforme?
Teste ... Teste
Elevul Profilul ideal
Sărbătoarea liceului
Dileme istorice - Dileme cotidiene
Matematica de suflet
Istoria amuzantă

CD-UL conține fotografii de la premiarea
din 2006 de la Balul Mărțișorului,
handbal - campionat fete, activitățile de la
Sărbătoarea liceului, fotografii din excursii.

În numărul viitor:

Banchet în imagini - Olănești 2007
Inaugurarea CDI
Balul bobocilor
Horoscop - in - love
Mizilul văzut de sus
Limbajul elevilor
Producătorii de „perle”
Mozaic cultural
Teste de inteligență
Concurs fotografie
Școala viitorului
Obligațiile elevului
Engleza, limba planetei

CD-UL viitor va conține imagini cu Mizilul anilor
60/70 și actuale, Balul Bobocilor, Banchetul de la
Olănești, fotografii din excursii, fotografii actuale
ale profesorilor etc.